

PÒRTIUA

ELS RESTAURADORS
DEL PRIMER DISTRICTE, EN CONTRA
DE L'AUGMENT DE L'AIGUA

EL BUTLLETÍ MUNICIPAL,
DE MAL EN PITJOR

AVANÇA LA NORMALITZACIÓ
DELS NOMS DELS CARRERS

ENS ACOSTAM AL CLUB
DE GENT MAJOR DEL PONT D'INCA

EL REGIDOR D'HISENDA
DESCOBREIX INCORRECCIONS
EN UN INFORME TÈCNIC

EL MÓN DE L'ESPLAI
A LES VETLADES

L'SPORTING SANT MARÇAL, DEU ANYS

NÚMERO 146, DESEMBRE 1994

Informatiu Cultural de Mallorca

Durant el mes passat ...

- Es preparà el nou diccionari de Català de l'Institut d'Estudis Catalans
- Caiguda del dòlar
- En Hussein va tornar amenaçar amb envair Kuwait
- Es va saber que el sol no destruirà la terra
- Noves mesures indiquen que probablement l'univers sigui més jove del que ens pensàvem, o bé que les teories que empram estan equivocades.
- Seguí la polèmica sobre el decret del Català.
- A un congrés d'espanyol que tingué lloc a Valladolid es parlà de les amenaces que pateix a les autonomies bilingües. No parlaren, en canvi, de com la seva llengua viola els drets humans de les altres llengües i dels que les parlam. Quan n'aprendran?
- Aparegué el nou diari Avui. Llàstima que no dugui més notícies dels altres territoris de parla catalana.
- En Nadal Batle guanyà la moció de censura.
- Retornà el president Aristide.
- El diari ABC s'ha convertit en el major enemic de la llengua Catalana i dels territoris on es parla, i màxim difusor de tota quanta campanya en contra es pugui iniciar.
- Problemes per en Mario Conde.
- En Javier de la Rosa empresonat i els seus bens embargats.
- Seguiren les detencions pel cas Brokervall.
- Pluja, molta pluja.
- Llums de Nadal pels carrers.
- El fill de Margaret Thatcher, enmig d'un escàndol per corrupció.
- El TSJ de València desestimà el recurs imposit pels blaveros contra l'homologació dels títols de Català de Catalunya i Balears amb els de València. A la fi una mica de seny al País Valencià!
- Joan Lerma, amb motiu de la diada nacional del País Valencià, reclamà la condició de Nacionalitat Històrica i demanà plenes competències d'autogovern. A veure si els socialistes d'aquí prenen exemple!
- Obertura a Palma de «Toys 'R' Us», la tenda de joguets més gran del món.

GAVIM

Cartes Obertes

VERGONYA SR CONSELLER

Som un integrant del músics que componen Sa Revetla que hem estat convidats pel Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional de la Generalitat de Catalunya a l'Expocultura 94, exposició i mostra de cultura popular del Principat de Catalunya i on, també hi han estat representats grups dels altres indrets de parla catalana - Catalunya Nord, País Valencià, l'Alguer, la Franja de Ponent i les Illes Balears. Aquesta fira, com deu tenir notícies, ha estat visitada per un milió i mig de persones.

Com bé deu saber vostè a més de les actuacions en directe de tota mena de grups musicals, d'animació,

(>>pàg 26 a)

ELS MONJOS GUERRERS

Les sorprenents morts dels membres de la secta «Temple del Sol», als civilitzats Suïssa i Canadà, han duit novament a l'actualitat el nom de «templari». Però, fent honor a la veritat, els seus famosos antecessors foren ben altres, el seu remot origen es remunta a l'època de les croades i a la defensa dels Sants Llocs, a Jerusalem. Tot començà l'any 1118. Set cavallers francesos desitgen assegurar el viatge dels pelegrins a Terra Santa. I allà s'instal·len a l'emplaçament del temple de Salomó, d'aquí el nom de «cavallers del Temple» o templers. Aquests misteriosos monjos guerrers, entre els que destaca el futur sant Bernat de Claraval, pareix que tenen una missió secreta: trobar l'Arca de l'Aliança i les taules de la Llei

(>>pàg 26 b)

EN RECORD DE MARGALIDA ROTGER

El passat dia 24 de juliol va morir a Sa Cabaneta Na Margalida Rotger. Com podeu veure m'ha costat molt decidir-me a escriure aquestes lletres en memòria seva, crec que és degut a la gran estimació que li tenia jo i el grup de persones que vàrem treballar i conèixer amb ella durant una sèrie d'anys.

Dª Margalida va ésser durant 40 anys funcionària municipal ocupant el càrrec d'Oficial Administratiu, a més d'ocupar-se en diverses ocasions, accidentalment, de la Secretaria de l'Ajuntament

Que consti en acta...

El puig de son Seguí, la nova obra didàctica de Bonifaci Molada amb dibuixos de Vicenç Sastre.

El discurs polític que hom va fer a la presentació d'aquest llibre. Pre-campanya? L'inici de l'Hivern Cultural.

La indignació popular per l'augment del preu de l'aigua.

Les mentides del darrer número del pamflet municipal.

Les constants crítiques i denúncies de Jaume Roig al govern municipal.

La sovintejada claudicació dels Independents davant el PSOE en molts d'aspectes.

Queda un mes perquè el regidor d'Hisenda realitzi allò que va assegurar: en el 95 no hi haurà pus bolletins.

L'èxit del sorteig dels pericos entre els subscriptors.

Els recents problemes del cementiri privat.

La bona marxa de les pistes de bàsquet del Pla.

L'actitud d'algun funcionari municipal que es pensa que el poble està al seu servei enlloc d'ésser al contrari.

Els articles publicats expressen, únicament, l'opinió de llurs autors, els quals es fan responsables del contingut.

La Redacció no s'identifica, necessàriament, amb el contingut dels escrits publicats.

Recepció de material: abans del 17 de cada mes

de Marratxí. A més a més també era Presidenta de la Junta local del Càncer, i va una gran labor social ajudant d'una manera anònima a molta gent necessitada.

Dª Margalida era una gran persona, simpàtica, amable, educada afectuosa i plena d'energia i altres grans qualitats; d'ella es podrien escriure moltes planes, però com que era molt humil i senzilla segur que no voldria que li fessin tant d'elogi sobre la seva persona. Per tant ens queda el seu gran record inesborrable i el seu exemple a seguir.

Una persona que molt l'estimava

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

Avui és notícia

En molts casos el butlletí municipal ha fet riure a l'oposició; en aquests moments els fa plorera

El butlletí municipal -sovint definit com a pamflet al servei de l'equip de govern- ja no es dedica només a fer propaganda partidista, amagant coses realment importants per al poble i oferint una versió idíl·lica de Marratxí i, especialment del seus governants, sinó que ara també falta a la veritat, tal com denuncia el regidor Jaume Roig a la plana 15. És inadmissible que una cosa que surt de la casa de la Vila, malgrat la crítica continuada de la majoria de sectors socials i culturals i que, a damunt, costa més de quatre milions al poble de Marratxí, servesqui únicament per crear malestar i sembri la confusió. Seguint la tònica general de la desgraciada vida política que ens envolta ja comença a esser hora de demanar responsabilitats als dirigents del nostre consistori.

CENSURA A LES FIRES DE LLUCMAJOR

Fa tretze anys, la revista «Llucmajor de Pinte en Ample», editada per OCB i membre de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca apareix mensualment amb informacions i opinions sobre l'actualitat llucmajorera, amb una tirada de mil exemplars.

També cada any, d'ençà de la seva fundació, la revista ha participat amb el muntatge d'un stand a la Mostra llucmajorera de les Fires. És una més de les activitats que hem organitzat per tal de participar activament en la vida del poble, com també hem organitzat conferències, editat llibres, etc.

A la Mostra d'enguany havíem preparat un stand dedicat a un dels temes que aquests mesos centren de forma polèmica l'actualitat de la vila: el projecte d'ampliació del Club Nàutic de s'Estanyol.

Una vegada muntat, el mateix dia de la inauguració, efectius de la Policia Municipal ens han indicat que l'Ajuntament no permetia l'exhibició d'aquell stand, amenaçant-nos amb retirar-lo ells si no el retiràvem nosaltres.

D'aquesta manera, la Mostra d'enguany no tindrà l'aportació de Llucmajor de Pinte en Ample. Serà així una mostra que encara existeixen actituds i actuacions caciquils i antidemocràtiques, que no respecten drets tan elementals i constitucionals com el de la lliure exposició d'idees o la lliure concurrència al mercat.

Consideram responsable d'aquest atemptat a la llibertat d'expressió a la majoria governant a l'Ajuntament de Llucmajor, i de forma concreta al batle i President del PP a Mallorca, Gaspar Oliver.

L'Ajuntament pren d'aquesta manera partit en una polèmica viva entre els ciutadans, i no fa cap benefici a la imatge de Llucmajor i les seves Fires, tradicional punt de trobada i convivència pacífica. Fins i tot desmenteix el pregoner d'enguany que les obria parlant de Llucmajor com a terra de llibertats.

Catalina Font,
per Llucmajor de Pinte en Ample

SR. CARLOS RIPOLL: MARRATXÍ NO ÉS VOSTRE (per sort)

Des de l'àrea d'urbanisme de l'Ajuntament de Palma han aficat la pota, una vegada més, en relació a Marratxí. En unes declaracions de premsa el regidor del PP Carlos Ripoll proposava que els magatzems de les estacions, per no molestar als veïnats de la barriada ciutadana de son Rullan, passassin a Marratxí. Una vegada més es pensen que el nostre terme és el femer de Palma; i és innegable que la gestió duita a terme pel consistori anterior així ho pot fer pensar; encara ara patim les conseqüències del desgavell urbanístic organitzat durant l'era Vidal. Però fins aquí hem arribat, i essent que no hem sabut que el nostre ajuntament formulàs cap protesta oficial, com pensam que haurien d'haver fet, ho direm ben fort des d'aquí: Sr Ripoll, faci els comptes a ca seva!

Des de **Pòrtula** ens solidaritzam amb els companys de **Llucmajor de Pinte en Ample** en la denúncia d'aquest ignominiós fet, alhora que rebutjam les actituds de força per silenciar els mitjans de comunicació que darrerament semblen posar-se de moda entre la casta política.

EL TALAIOT DE SA PARTIÓ, DESTRUÏT

Aquest monument talaiòtic, que precisament fa partió amb el municipi de Ciutat, fou destruït en la part corresponent

Estat actual de la part marraixinera

a aquell terme municipal per poder-hi passar uns cables. Un pic més es demostra la poca sensibilitat, tant dels governants com de certes entitats envers el nostre patrimoni cultural.

CANVIS DE NOM DE CARRERS I NOUS NOMS

En comissió de govern l'Ajuntament va aprovar la normalització d'alguns noms de carrers, així com també posar noms nous a distints carrers, que fins ara eren coneguts com a travesses. Vegeu la relació a la plana 32.

HIVERN CULTURAL

Com ja és tradicional des de fa uns anys ha començat l'Hivern Cultural que organitza l'Ajuntament de Marratxí. Podeu trobar la programació a la plana 32.

PISTES POLIESPORTIVES

Les obres de les pistes poliesportives del Pla de na Tesa estan molt avançades. El que són els terrenys de joc per a bàsquet, estan pràcticament acabats, i ja només falta la finalització dels vestidors. Des de l'Ajuntament ens informen que segurament estaran enllestides a principis del 95.

SUBVENCIONS A LES ENTITATS LOCALS

Segons la comissió de Govern del 27 de Setembre i de la comissió de Govern de data 11-10-94, les subvencions aprovades per l'Ajuntament i les entitats beneficiades són les següents:

- Associació Es Turó, 50.000,—
- Associació Es Llebeig, 50.000,—
- Associació S'Olivera, 50.000,—
- 3era Edat d'Es Pont d'Inca, 50.000,—
- Voluntaris «Pinte en Ample», 50.000,—
- Mestresses Es Pont d'Inca, 40.000,—
- Mestresses Sa Cabaneta, 40.000,—
- A.P.A. Costa i Llobera, 80.000,—
- A.P.A. Blanquerna, 60.000,—
- A.P.A. Escoleta Es Pla de na T, 40.000,—
- A.P.A. Gabriel Janer Manila, 50.000,—
- Pòrtula, 60.000,—
- Quart Creixent, 30.000 —

FORN - PASTISSERIA

BON JORN

El millors productes
i el millor servei

De dilluns a dissabte, de 7 a 13'30 h. i de 17 a 20h.
diumenge, de 7 a 14 h.

C/Queipo de Llano, 8 **79 75 72** Pòrtol

Llavors i Llegums

Germanes Serra, C.B.

Casa Fundada en 1920

Carrer de l'Oli, 3 - Telèfon 71 53 22
PALMA DE MALLORCA

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

Grup «Es Campet», 100.000,—
 Obra Cultural Balear, 30.000,—
 Aires d'Es Pla de Marratxí, 60.000,—
 Grup Alfabegueria, 30.000,—
 Aplec de Marratxí, 30.000,—
 Banda Tambors-Cornetes, 50.000,—
 AAVV Es Pont d'Inca Nou, 40.000,—
 AAVV Sa Cabaneta, 60.000,—
 AAVV Els Garrovers, 40.000,—
 AAVV Cas Capità, 40.000,—
 AAVV Es Pont d'Inca, 60.000,—
 AAVV de Pòrtol, 60.000,—
 AAVV Boreal d'es Figuerà, 40.000,—
 AAVV Xaloc Es Pla de na T., 60.000,—
 Basquet Es Pla de na Tesa, 120.000,—
 Club Ciclista Marratxí, 50.000,—
 Soc. E. Figuerà-Voleibol, 55.000,—
 U.D. Voleibol C'an Farineta, 30.000,—
 Club Voleibol Pòrtol, 30.000,—
 Club Petanca Bar las 3B, 30.000,—
 Grup Excursionista Els Xots, 25.000,—
 Club Petanca Sa Cabana, 40.000,—
 Maria Eulalia Sanchez, 25.000,—
 Club Petanca Cas Capità, 40.000,—
 Club Petanca Bar Tolo, 25.000,—
 Club Petanca C'as Gaspar, 40.000,—
 Club d'Escacs La Unió, 25.000,—
 Club Ciclista Es Siurell, 50.000,—
 Sporting Sant Marçal, 120.000,—
 Societat Caçadors de Marratxí,
 60.000,—
 Societat Colombicultura, 20.000,—
 Club Motos Antiques Es Siurell, 30.000,—
 S.D. Sa Cabana, 120.000,—
 U.D. Pla de na Tesa, 120.000,—
 Sa Fullarasca, 225.000,—
 Agrupacio Ornitològica, 30.000,—

AMPLIACIO DEL CEMENTERI

El passat dia 1 de novembre, fou beneït la nova ampliació del cementeri municipal, la cerimònia religiosa fou celebrada pel rector de Sant Marçal, mn Gabriel Ferrer, i a l'acte hi foren presents

Tolo Aguilar

el batle Martí Serra i el primer tinent de batle Miquel Bestard, així com també la majoria de regidors, tant de l'oposició com de l'equip de govern. També hi acudiren representants de les distintes entitats locals de Marratxí.

BON SOSEC I L'AJUNTAMENT

El mes passat ens vàrem fer ressò de la notícia apareguda als mitjans de comunicació de Ciutat, on s'informava de l'embargament per un deute de 200 milions per part d'Hisenda, degut a un deute de l'I.V.A. de Bon Sosec. El nostre Ajuntament, també sembla que té problemes amb el cementeri privat, segons una relació, que obra en el nostre poder, del 28-2-94 al 6-3-94, foren retornats pagarés per un import de 4.410.917,— Ptes., que «Bon Sosec» havia entregat al nostre Ajuntament.

Per altra part en data 12 de setembre, fou aprovat el pagament fraccionat de la Plusvàlua, que Bon Sosec, S.A., havia demanat, l'import d'aquesta Plusvàlua puja a 2.634.802,— Ptes., i se pagarà en quatre fraccions, amb els seus corresponents interessos de demora.

ASFALTARAN EL CAMÍ DEL JARDI D'EN FERRER

El camí Jordi d'en Ferrer, entre Pòrtol i Santa Maria del Camí, serà asfaltat en un termini més o manco d'un any. El pressupost per l'obra ascendeix a 938.400,— Ptes.

ADJUDICADES LES OBRES DE LA GRADERIA DEL CAMP DE FUTBOL

Les obres per la segona fase de les graderies del poliesportiu de Son Caulelles han estat adjudicades al contractista Ramon Oliver Matas. Tenen un pressupost de 2.453.025,— Ptes.

EXPOSICIÓ DE MARIA CANYELLES

La portolana Maria Canyelles farà una exposició del dia 9 al 18 de desembre al local d'exposicions de Sa Nostra de Binissalem. L'exposició es podrà visitar de les 18 hores fins a les 21 i els diumenges de les 11 a les 14 hores.

Na Maria Canyelles va ser una de les artistes seleccionades entre les finalistes del Dijous Bo d'enguany.

Tolo Aguilar

VA MORIR N'ALEXANDRO

El pintor Gabriel Picó, més conegut com a Alexandro, va morir el passat dia 10 de novembre d'una aturada cardíaca. Aquest pintor nascut a Muro ja feia molts d'anys que vivia a Pòrtol. La seva darrera il·lusió era poder aconseguir fer una residència per artistes majors a Marratxí.

Restaurant Can Vermell

VOS DESITJA BONES FESTES
I UN VENTURÓS 1995

Tancat els dimecres horabaixa i els dijous

C/Oleza, 7 Tel. 79 79 08
Sa Cabaneta

El número del dècim de Nadal per als amics de Pòrtola és el 09894 . Molts d'anys!

PRESENTAT EL LLIBRE «EL PUIG DE SON SEGUI, ERMITA DE LA PAU, ITINERARI DIDACTIC»

El passat dia 18 es va presentar el llibre «El Puig de Son Seguí, Ermita de la Pau, itinerari didàctic» escrit per Bonifaci Molada juntament amb uns professors del Costa i Llobera i il·lustrat per Vicenç Sastre.

En paraules de l'autor el llibre està fet «pensant que una de les millors maneres de sensibilitzar i conscienciar els al·lots per a la conservació dels espais naturals, històrics i culturals es donant-los a conèixer.»

AL·LEGACIONS DELPSM AL PLA DE CARRETERES

La delegació del PSM a Marratxí ha presentat una sèrie d'al·legacions al Pla de Carreteres del Govern Balear. Aquestes al·legacions critiquen que les carreteres de Mallorca passin a titularitat dels ajuntaments i no del CIM, amb totes les despeses extras que això comporta pels ajuntaments.

TROBADA DELS DO- NANTS DE SANG AMB LA PREMSA

El passat dia 3 de novembre la Germandat de Donants de Sang ens va oferir als representants de la Premsa Forana dels voltants de Palma i als seus delegats un sopar de germanor on ens explicaren el és el resum de les activitats que enguany han duit a terme.

A la presentació, abans de la qual es va fer una mostra de diapositives mostrant l'itinerari, hi assistiren els autors, el director del Centre, el president de l'APA, el batle i el regidor de Cultura, que actuà com a representant del MEC en substitució del director provincial.

L'edició d'aquest llibre ha estat pagada per l'APA del Costa i Llobera, l'Ajuntament de Marratxí i el MEC.

En un segon punt critiquen la construcció del segon cinturó de Palma que passa per Marratxí.

Finalment també protesten perquè a aquest pla no es contempla l'adecentament de la carretera que enllaça Pòrtol i Santa Maria que diuen que seria una bona solució per descongestionar el trànsit de Sa Cabaneta ja que la gent de Pòrtol podria accedir directament a l'autopista per l'entrada de Santa Maria.

Durant el 93 es recolliren prop d'11.000 litres de sang i segons la germandat aquest any hauran de baixar als 8.000 perquè així l'oferta ja cobreix la demanda. Tota aquesta sang la controla la germandat de donants de sang i després es distribuïda pel Banc de Sang de Balears a tots els hospitals, públic i privats de les Illes.

Del Pla de na Tesa

REQUIEM PEL TEMPS PERDUT

Els habitants del Pla de Na tesa es troben mal comunicats. Això és obvi quan observem que pel nostre nucli poblacional tan sols circula un bus cada hora, però el problema es fa extremadament greu quan els retards a algunes hores del dia són considerables. És que ara els habitants del Pla de Na Tesa hauran de dir el bus de les deu i devuit en lloc del bus de les deu? Al pas que anam, eixa nomenclatura serà la més correcta i els habitants del Pla de Na Tesa entonaran un trist requiem pel temps perdut. Esperam que això no passi.

EL MUSEU DELS ARBRES MORTS

Després de la plantació d'arbres que tanta polèmica despertà al nostre poble, ara ja fa algun temps, hem constatat que el nostre poble s'està convertint de cada vegada més en un museu dels arbres morts. D'ençà que l'ajuntament s'en fa càrrec (dels arbres, clar), l'herba s'acumula dins els clots on els arbres estan sembrats, la brutícia s'hi acumula i es crea una sots-vegetació d'efecte molt antiestètic. A més a més els arbres van molt murrís i fan tota la pinta d'éssers fantasmals, i aquesta situació acabarà per esdevenir greu. Que quedi clar que al Pla de na Tesa els habitants no hi volen un museu d'arbres morts, sinó un embelliment estètic de les voravies.

0'7 %

Al campus de la UIB es muntà una acampada per a reivindicar la cessió del 0'7 % dels pressuposts dels ajuntaments i organismes oficials de Mallorca envers el tercer món. Entre els manifestants hi havia alguns marratxiners, la qual cosa demostra que els joves del nostre municipi són molt solidaris. Esperam que aquesta solidaritat s'extengui arreu del nostre municipi.

MATANCES

El temps de matances ja ha començat i això suposa noves sobrassades de porc negre. Per a tractar de recuperar la tradicional sobrassada, una empresa, Ramaderia Mediterrània, ha decidit comercialitzar un producte elaborat de forma artesanal. Tota una iniciativa emprenedora i lloable per a recuperar el típic producte mallorquí. Esperam que ben aviat trobem aquestes sobrassades als establiments comercials del Pla de Na Tesa.

SEBASTIÀ BENNASAR I LLOBERA

Dietètica Benestar

Productes alimenticis naturals
Productes dietètics
Complements vitaminics
Cosmètica natural
Herboristeria

C/ Cabana 33, local 1 tel 60 04 38
Es Pont d'Inca

Es Siurell

La nova direcció
vos desitja
un Bon Nadal

Cafeteria
Hamburgueseria
Tapes variades

Nicolau Cotoner, 9

Tel. 79 79 38 Sa Cabaneta

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

Dels Garrovers

TALLER MÒBIL ES GARROVERS REPRESENTACIÓ DE NADAL

El grup de nins i nines d'Es Garrovers vos convida a veure la representació del Conte de Nadal «La il·lusió de Marga» Escrit per Julià Barrio Bestard (Taller manual 22/10/94)

ELS PARTICIPANTS

Laura Hernàndez, Toni Hernàndez, Marga Cabanellas, Josefina Medina, Juan G. Medina, Gabriel Cabanellas, Pere Pau Rebassa, Diana Sintès, Julia Barrio, Elvira Barrio, Marc Amat, Maite Tomé, Lita Sabater, Susana Lumbreras

MONITORS: Eva, Rosalia Benitez, Carmen Florit, Juana Sanz.

La representació serà divendres **23 de desembre a les 19.30** al C/Ametler (Urbanització Es Garrovers). Estau tots convidats!

De Pòrtol

TORRENT DE MORTITX

Érem una trentena de portolans reunits a la plaça de l'església esperant per a partir cap al torrent de Mortitx. Els excursionistes pujàrem al bus i fins i tot en Tomeu i en Biel hi eren.

Després d'una bona estona arribàrem al punt de

partida, que està a la carretera de Lluc a Pollença; just devora les cases de Mortitx. El camí estava molt bé, però a poc a poc anàvem trobant fang (Catalina, va per tu).

Divisàrem dos bous i un voltor per aquells paratges tan fantàstics de la nostra serra. Anàvem trobant un maremagnum de roques i penyals i una vegetació increïblement viva i verda.

Seguint la nostra ruta arribàrem a la vora del torrent de Mortitx on hi ha un petit refugi i allà els que tenen més seny quedaren per fer el dinar per a tots. Mentres, un colla de... anaren a fer el torrent i els més atrevits gosaren aficar-se dins l'aigua. Estava gelada! Ni Aquacity és tan xulot.

Per dinar menjàrem carn torrada. Enhorabona, torradors! Tot just acabàvem de menjar feren quatre gotes, així que partírem. Tot ens anava molt bé. Haguérem de passar alguns bots amb l'ajut de la corda. Gràcies a Déu i als aguantadors!

Quan pujàvem per dins el torrent les quatre gotes augmentaren progressivament i la gent tragué les capel·lines, menys els que ens faltava una brusca.

I per més emoció arribà la torrentada que per un poc ens aplega. Quan ja ens crèiem salvats vérem que encara ens faltava un bon tros per caminar. Tot era un bassot i plovia. Tot corrent arribàrem a on l'autocar ens havia de recollir i ben xops hi pujàrem. Durant el camí de tornada vérem unes catarates que embellien un paisatge ja preciós per ell mateix.

Encara que ens banyàrem tots disfrutàrem. Vos esperam a la pròxima.

Manuel Manzano, Dolça Manzano, Cati Bisquerra

CLINICA DENTAL

PONT

D'INCA

HORARI

Matins:

Dilluns, dimecres, divendres
de 10'30 h. a 12'30 h.

Horabaixes:

De dilluns a divendres
de 17'00 h. a 20'30 h.

Urgències:

Tel. 75 62 75

Avda Antoni Maura, 6
Tel. 79 40 36

(Centre Comercial)
Es Pont d'Inca

ESCOLETA INFANTIL

BUTZETES

Per a nins de 0 a 3 anys

C/Rector Llompart 68 Tel. 60 24 53
Sa Cabaneta

Del Pont d'Inca

I LA RETXA CONTÍNUA, QUÈ?

Ja tenim la rotonda des Figueral, la qual cosa està molt bé, però la reixa contínua a l'altura des Pont d'Inca Nou segueix sense pintar-se. Com ja sabeu, la qüestió ha estat esmentada moltes vegades a **Pòrtula**. L'associació de veïnats ha presentat totes les instàncies pertinents, ha mantingut contactes amb l'ajuntament i aquest amb la conselleria d'Obres Públiques. Segons pareix, l'esmentada reixa se suposava que es pintaria després d'acabar la rotonda des Figueral, aprofitant que hi havia la maquinària enmig. La cosa però, segueix exactament igual.

L'associació de veïnats és conscient que el tema, si bé no és d'allò més greu, té la seva importància. Hem de recordar, però, que la manca de reixa contínua constitueix un perill potencial. A altres trams d'aquesta carretera (C-713) n'hi ha. És evident que cal resoldre aquest problema per tal d'evitar els possibles accidents i no esperar les desgràcies quan aquestes ja no tenen remei.

QUINA LLASTIMA!

Al Pont d'Inca Nou ja hem perdut el compte. Són tantes les vegades que els gambiots de torn han trencat els vidres de la cabina telefònica que s'ha convertit en una rutina més. Ara bé, el problema rau en la possibilitat que el servei desaparegui. Hem de suposar que fins ara hi hagut una espècie de guerra entre els responsables de reparar-la (ja que mai no es cansaven) i els destructors (que tampoc es cansaven de fer-la malbé). Seria una llàstima que la llevassin, però segons pareix, és la millor solució al problema. Si no hi ha cabina, no veurem vidres trencats. Els pobres usuaris es quedarien sense, però al manco no ens hauríem de preocupar de si la destrossen o no la pròxima vegada. Quina llàstima!

JOSEP ANTÒNI CALVO

NOTÍCIES DE LA SALLE

NOU CONSELL ESCOLAR

A les votacions celebrades el dia 17 de novembre foren elegits els següents candidats:

REPRESENTANTS DE PARES

Sebastià Benito Oliver
Pere Escafí Tous
Antònia Martínez Romero
Maria Jesús Torres Ferrer

REPRESENTANTS DE PROFESSORS

Antonio Cárceles Castillo
Margarita Victòria Estarellas Ferrer
Catalina Thomàs Fuster Piña
Gabriel Oliver Fullana

REPRESENTANTS D'ALUMNES

Josep Coll Caimari
Vanessa Moraleda Vargas

REPRESENTANT DEL PERSONAL D'ADMINISTRACIÓ I SERVEIS

Catalina Solivellas Juste

Bon Nadal i millor any nou

Forn des
Pla de na Tesa

especialitat en ensaimades,
tortades,
salats i dolços

C/ Son Alegre, 1 60 01 79 Es Pla de na Tesa

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

EL CLUB DE GENT MAJOR DES PONT D'INCA

Aquest mes hem parlat amb els membres de la Junta Directiva del club de gent major des Pont d'Inca, ubicat a l'estació del tren. Tot i que la majoria de qüestions varen esser contestades pel president, Joan Juan, hi hagué altres membres de la Junta Directiva, que també aportaren algunes opinions i comentaris. Cal esmentar l'amabilitat i el bon humor amb què ens reberen.

Des de quan funciona l'associació?

Des del 27 de juny de 1989 que es va constituir. Per tant, hem fet cinc anys fa poc temps. Vàrem començar una vintena o una trentena de persones. Vàrem fer una Junta Directiva on vàrem esser onze o dotze. Actualment, la Junta Directiva consta dels següents membres: president Joan Juan, vicepresidenta Catalina Oliver, secretari Pep Guardiola, tresorer Miquel Lladó, i els vocals Joan Comas, Sebastià Romaguera, Joan Oliver, Maria Ferrà, Bernat Pou, Nicolau Barceló, Magdalena Zanoquera i Guillem Pol. Aquesta setmana hem arribat als 295 associats.

Ha estat molt difícil posar-lo en marxa?

Sí, principalment pel que fa al local. L'ajuntament d'aquell moment ens va prometre un local tot d'una, però hem passat cinc anys sense. En teníem un, però era de tothom i hi anaven altres associacions. El nostre punt de reunió eren les excursions de cada mes.

Quines activitats es fan principalment?

Una excursió mensual. Solem fer-la coincidir amb qualche visita cultural d'allà on anam. Viatges a fora no n'hem fet cap. També estam a punt de començar unes pistes de petanca. Suposam que voldran fer un torneig entre clubs de tercera edat, on segurament hi prendrem part. Les dones també vénen aquí i juguen a cartes. Generalment, de dilluns a divendres tenim els horabaixes complets. De moment, els dissabtes i els diumenges no tenim obert. També feim gimnàstica dos dies a la setmana. En vàrem començar 32 i ara ja som una quarantena. Hem hagut d'habilitar un local al Liceu, ja que aquí no hi ha lloc.

Tenim un petit bar de begudes fresques només per a nosaltres. Tenim una nota de preu. Qui vol res agafa la beguda i se la cobra ell mateix. No interessa fer negoci, només volem cobrir. També tenim un dia a la setmana un barber.

Què hi cerquen a aquesta mena d'associacions les persones que vénen?

Encara estam en fase d'organització. La gent només coneixia el club per les excursions. Ara comencen a venir aquí i passen l'horabaixa, veuen la televisió, tenim una cadena musical, video. Ara tenim organitzades unes conferències que han donat els metges a altres clubs de la tercera edat, només estam pendent de confirmar els dies.

Quins projectes teniu en marxa?

Tenim començada una biblioteca. Tot això són donacions particulars. Pentura és una utopia, però si nosaltres no llegim, penturan llegiran els qui vénen darrera. En tenim de demanats i concedits del Consell Insular. També en tenim demanats a Sa Nostra i a La Caixa. Tenim una citació amb el senyor Rotger per

demanar-ne. Tindrem una biblioteca; ja veurem qui la llegirà. Estam subscrits al conveni entre l'ajuntament i les biblioteques públiques, perquè ens donen lloc a tenir totes les obres que ells tenen i canviar-les cada tres mesos.

Feis activitats conjuntes amb altres associacions?

Per ara no. Ara bé, a la darrera reunió que vàrem tenir a Marratxinet amb les quatre associacions vàrem xerrar, però no es va afirmar res, de si es faria una excursió amb totes les associacions del terme.

Per Sant Marçal ens reunim totes les associacions i l'ajuntament ens fa una festeta. De totes maneres, coses plegades no n'hem fetes, hem de tenir en compte que les altres fa poc temps que funcionen.

Finalment vàrem fer una pregunta concreta al president del club de gent major. Joan Juan ha estat regidor de l'ajuntament del PP. La pregunta va esser la següent:

Trobau que és incompatible la tasca de polític amb la presidència d'una associació d'aquesta mena?

Consider que no és incompatible si les associacions es despolititzen completament. Aquí no es parla de política en absolut i de fer política, ni pensar-ho. Hem acceptat els colors de cada un i, evidentment, duent-ho d'aquesta manera sí que és possible. Enmig hi ha hagut una campanya electoral, però aquí no hi ha hagut propaganda. Hi ha havia gent que ni sabia que em presentava.

JOSEP ANTONI CALVO
CATALINA BESTARD

Miguel Angel

Perruqueria

Dimecres horabaixa
preu especial 3ª edat

Horari:
dimarts a divendres, 9 a 22'30 h.
dissabte, 9 a 16 h.

C/Major, 66 Tel. 79 77 38
Pòrtol

Evitau que l'aigua ragi o degoti inutilment. Procurau dutxar-vos en lloc de banyar-vos.

TALLER DE PASTORETS A L'ESCORXADOR

Toia Aguiar

N'Andreu Isern és el mestre del taller de pastorets de l'Escorxador de Pòrtol que es duu a terme dins aquests mesos. Volguérem saber un parell de coses i li demanàrem això:

A qui se li va ocórrer la idea de fer aquests tallers?

A conseqüència de la Fira del Fang es va pensar la idea de fer el taller de pastorets per a adults.

Quants d'anys fa que estàs al món del fang?

Des de petit, ja que la meua padrina ja feia siurells, d'allà en vaig aprendre.

Quants sou?

Només som un grup de 19 persones. Ens reunim els divendres horabaixa de 7 a 9'30 a l'Escorxador.

Què pensau fer per Nadal?

Un betlem amb totes les figuretes que feim aquí els divendres.

D'on és la gent?

La major part és de Marratxí, però també ve gent de Palma.

Quina edat tenen les persones que vénen?

Tots són adults. La persona més major té 73 anys.

Quines són les figures que més agraden fer?

Les ovelles i els pastorets.

Ens podries explicar un poc com es fan aquests pastorets?

Bàsicament fang i mans, molta paciència, ja que els pastorets són molt petits; procuram respectar la manera de vestir dels nostres avant-passats i llavors ho pintam amb pintures normals i corrents.

Fins quan pensau fer aquesta mateixa activitat?

Fins a Nadal, que muntarem el betlem amb les figuretes. Està exposat a l'Escorxador. Tots quedau convidats a venir-ho a veure.

CATI I NEUS

UN PORTOLÀ, PROFESSOR D'EQUITACIÓ

En Sebastià Lluís Aguiló Roig, veïnat de Pòrtol, ha estat estudiant a Barcelona equitació i és un dels pocs que tenen aquest títol. Abans estava a un centre hípic de Bunyola, a on era cap de quadres.

Quins títols tens?

Tenc el títol de monitor reconegut per la Federació francesa d'equitació, EFE, i tenc també el primer títol com el de ferrador.

A on estudiaves?

He estat a uns 60 kms de Barcelona, a El Muntanyà (Seva) on es varen realitzar unes proves hípiques a les olimpíades el 92 i bastant sovint he estat a França per poder realitzar els exàmens.

Quin futur tens?

La veritat és que no molt clar, perquè m'han ofert feines a la península i a França, però la veritat és que m'agradaria quedar a Mallorca. Ara mateix tenc algunes ofertes per donar classes però encara estic obert a propostes.

Quin seria el teu somni professional?

Seria arribar a l'alta competició de salt i poder formar algun dia el meu propi centre hípic aquí a Mallorca.

A què va venir aquesta estimació pels cavalls?

Fa uns anys vaig treballar a un centre hípic per poder guanyar diners extres, i a poc a poc la meua afició va anar creixent fins a poder dedicarme a això professionalment.

Quantes vegades has caigut?

Que quantes vegades he caigut? Uuuuh! Moltes; és com més aprens.

Què és el que més t'agrada dels cavalls? I el que menys?

El que més m'agrada d'aquests animals és que ho donen tot sense demanar res a canvi. No hi ha res que no m'agradi dels cavalls. El meu millor record és d'una competició de salt d'obstacles a Perpinyà.

XISCA

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

PRIMERA SORTIDA PER ALS MES PETITS A LA TORRE PICADA (Sóller)

Era dia 13 de novembre i ens aixecàrem assustats pensant que hauríem de suspendre la nostra sortida ja que el vespre havia plogut molt. Però ens omplírem de coratge i així és que la unitat de llops i daines ens n'anàrem d'excursió a la Torre Picada del port de Sóller.

Erem 17 entre nins i caps. Partírem amb el tren de Sóller i després anàrem al port amb el tramvia. En arribar-hi començàrem a caminar fins a la Torre Picada on férem diverses activitats i jocs.

Aquesta sortida ens serví per a consolidar el grup, divertir-nos amb un dia que ens acompanyà. I fou una molt bona experiència.

PRIMERA ACAMPADA DELS RANGERSESPLETS DE SOCA-ARREL

Els passats dies 12 i 13 de novembre la unitat dels Rangers/Esplet anàrem d'acampada a sa Torrentera (Sencelles) que és un camp per a escoltes. El migdia del dissabte partírem tots entusiasmats i carregats a Sencelles amb l'autocar de

línia. Ens trobàrem al Figuerol per partir cap a Sencelles on visitàrem l'església, després caminarem fins a sa Torrentera. Un cop allà ja ens trobàrem les tendes muntades i el primer que férem va ser dinar i descansar una mica. A les cinc, amb bicicleta, visitàrem el talaiot de son Fred, xerràrem de la seva història..., jugàrem i anàrem a cercar llenya per fer foc, sopàrem, cantàrem i tornàrem al talaiot una altra vegada. Allà férem una animació molt divertida. Quan ens n'anàrem a dormir plovia que feia por.

Al matí férem el canvi de *foulard* amb la gent que venia d'altres agrupaments. Al migdia ens visitaren n'Eladi Homs i na Maria Ferret, fundadors de l'escoltisme a Mallorca. A l'horabaixa ja sols ens quedà temps per desmuntar i partir cap a casa.

Volem donar les gràcies als caps per haver-nos fet disfrutar d'aquesta primera acampada que va esser meravellosa.

EXCURSIÓ PASSADA PER AIGUA PER ALS PIONERS/CARAVEL·LES

Els dies 12 i 13 de novembre la unitat de Caravel·les i Pioners de l'agrupament escolta Soca-Arrel de Pòrtol ens proposàrem fer el camí de s'Arxiduc. Ens trobàrem al Figuerol a les dues i, primer amb tren i després amb autocar, arribàrem a Valldemossa.

A les sis ja teníem les tendes muntades al pla des Pouet. Quan tot just començàvem a cercar la llenya per fer foc, ens començaren a caure les primeres gotines de pluja. Amb un gran plàstic que solem dur per a aquestes ocasions, férem un aixopluc. Quan ja teníem el foc encès es posà a ploure de bon de veres. Ens refugiàrem davall el plàstic, i es posà en evidència que no bastava per a la vintena de persones que participàvem a l'acampada, i que havíem d'estar-nos drets per cabre-hi. Però això no és problema, perquè ens estàrem devers una hora i mitja allà davall ballant i cantant, passant de la pluja.

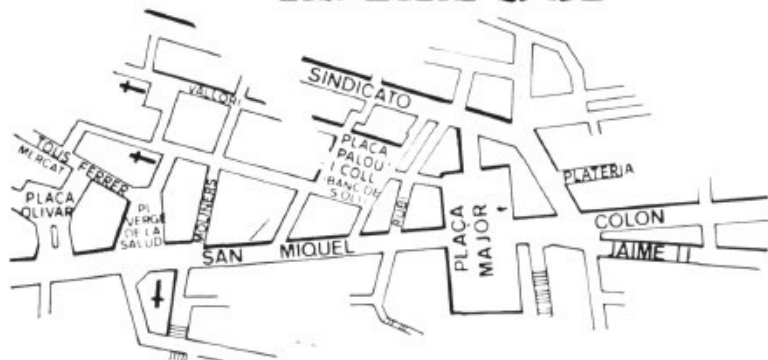
A les nou del vespre, la pluja ens donà una treva de mitja hora en què poguérem sopar. Tornà a començar a ploure i no s'aturà fins a les cinc de la matinada. haguérem d'evacuar d'urgència dues tendes amarades, i a alguna a on en caben cinc teòricament, n'érem deu. Però la pluja tampoc és problema per nosaltres i l'endemà dematí, amb un temps encara dubtós, pujàrem a la cova de s'Ermità i férem la cerimònia d'inici oficial de curs dels Pioners i Caravel·les i els canvis de *foulards* dels membres de la unitat que ja han fet la Promesa Escolta.

En davallar, ja que no podíem fer el camí de s'Arxiduc, ens quedàrem una estona al pla des Pouet, on improvisàrem una vibrant guerra de fang tothom contra tothom. Iniciàrem la baixada pel mateix camí d'anada i a una font que hi ha ja molt a prop de Valldemossa vàrem dinar. A les tres i mitja deixàvem el poble amb autocar, tots ben cansats. Encara, però, ens quedaren forces per seguir jugant durant una hora mentre esperàvem el tren que ens tornaria al Figuerol. Ja tenim ganes de tornar-hi, d'excursió!

L'EQUIP DE CAPS

ES REFUGI

ESPECIALISTES EN ARTICLES DE
MUNTANYA, CAMPING, ESQUI I ESCALADA

Saludam la nova agrupació escolta Soca-Arrel
i alhora els oferim els nostres serveis
(10% de descompte a l'escoltisme)

ES REFUGI

Pl. Palou i Coll, 10 (Banc de s'Oli)
Telèfon 71 67 31
07002 - CIUTAT DE MALLORCA

El número del dècim de Nadal per als amics de Pòrtula és el 09894 . Molts d'anys!

Per què ha pujat l'aigua? LA VERSIÓ OFICIAL

Vàrem consultar el batle, Martí Serra, sobre la qüestió del preu de l'aigua per tenir-ne la versió oficial de l'equip de govern. Un augment al primer districte que suposa, en relació al segon, una diferència que, com a mínim és del 37% i en alguns casos pot arribar al 122%.

"Bé, el preu de l'aigua del primer districte és més alt degut a què s'estan pagant unes inversions. A dins el conveni que hi ha firmat està previst una revisió anual de preus amb el concessionari, que no s'ha fet durant tots aquests anys i que és la primera vegada que es fa. I llavors, s'ha estat tres anys sense pujar el preu de l'aigua encara que per conveni si el concessionari ho exigís, o ho ha estat exigint i no s'ha duit a terme, però per conveni s'hauria de pujar cada any. I llavors que ha pujat d'una manera que creim que és una manera que és per evitar el consum excessiu d'aigua. La gent que consumeix poca quantitat d'aigua seguirà pagant el que pagava abans, es catalitza el consum que és una cosa de les que s'han de tenir en compte, hi ha una manca d'aigua, s'ha de procurar que es consumeixi el menys possible."

"Que hi ha una diferència en relació a l'altre districte, que és el que precisament subministra l'Ajuntament? l'Ajuntament és l'encarregat del subministrament del Pont d'Inca, Es Pla de na Tesa, Cas Capità, Sa Cabana i altres urbanitzacions, això és vera, ells també tenen un preu progressiu, el preu inicial és més, però d'això s'està fent un estudi per veure de cubrir els costos que té l'Ajuntament amb el subministrament d'aigua. S'està fent un estudi perquè anam per davall els costos que s'està cobrant de l'aigua a aquell districte, això s'ha encarregat tant als servicis tècnics, enginyer municipal, com a intervenció per veure tot el que ens costa adjudicar l'aigua i adequar els preus a la realitat. El que passa és que a la zona del Pont d'Inca, els preus que hi ha són per davall del que realment costa a l'Ajuntament el subministrament i s'ha d'adequar."

Jglesias y Canyelles

C/ Manacor, 88 - C/ Aragó, 206
Tel. 27 04 16 - 27 44 31
CIUTAT

El tema de l'aigua ACLARIMENTS DE L'OPOSICIÓ

Unes línies com aclariment de la postura de l'oposició als lectors de Pòrtula i als Marratxiners en general sobre la pujada de l'aigua al primer districte del nostre terme (Pòrtol, Sa Cabaneta, Es Figuerol-Ca'n Farineta, Polígon Industrial). El passat Ple de dia 29-7-94 es va aprovar inicialment el preu públic sobre subministrament d'aigua potable al primer districte amb els vots a favor de l'equip de govern (PSOE, Independents de Marratxí) i en contra del Partit Popular i un servidor, i el passat dia 11-10-94 ja es va aprovar d'una manera definitiva amb els vots a favor del PSOE i Independents i en contra de l'oposició Partit Popular i un servidor del grup mixt.

Les raons del meu vot en contra són les que ja vaig expressar el dia que va passar per primera vegada aquest punt per el Plenari de l'Ajuntament: Agravi comparatiu entre veïnats del mateix terme ja que uns pagaran molt més poc que els altres.

Crec que també hi ha una falta de voluntat per part de l'equip de govern per unificar uns criteris que ja es podien aplegar en aquell moment com era igualar a les persones que consumien en excés un bé tan apreciat com és l'aigua ja que el qui gasta molt ha de pagar més, però tots per igual.

Falta de consideració als comerços del primer districte, diferenciant-los dels del segon, per què?

Des del mes de juny aquest tema es posà en marxa per la modificació i encara no hi ha res fet (Serà com el Cadastre, amagat fins que va arribar el desastre?) respecte a la unificació de criteris o estudi de costos que unifiquin postures i preus respecte del primer amb el segon districte cosa que el batle va dir que ja estava en marxa ja que segons ell mateix no es cubreixen de cap manera els costos de subministrament d'aigua al segon districte, ja que l'Ajuntament compra aigua al subministrador i concessionari del primer districte per després distribuir-la cap al segon districte. Entenc que això es pot considerar com una subvenció que fa l'Ajuntament als veïnats d'aquesta part del Terme.

No demanam una puja general del preu de l'aigua sino que l'Ajuntament tengui per igual a tots els seus veïnats o procuri que les diferències siguin les menors possibles.

I per anar acabant voldria que això no es prengués com una postura de puja de preus generalitzada, sino com una postura d'igualtat de condicions per a tots els marratxiners quant a què s'equiparin els preus dels qui paguen més als qui els hi surt més econòmic i la diferència sigui si importa subvencionada per l'Ajuntament per així anar a un màxim d'igualtat entre tots amb una cosa tan essencial com és l'aigua i que el qui ha de vetllar per això que és el qui comanda (PSOE-Independents) ho tengui en compte i que els estudis no es facin quan convé sino quan és necessari per aclarir i posar els temes damunt la taula i els doblers es gastin per aquestes coses i no es malgastin (Assessories als polítics de l'equip de govern més de 9.000.000, - inventaris mal fets més de 4.000.000.- pagues exclusives més de 25.000.000.- entre d'altres).

Marratxí a 15 de Novembre de 1994

Jaume Roig Jaume
Regidor del Grup Mixt

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

Opinió Pública

L'AUGMENT DEL PREU DE L'AIGUA

Tal com informàvem el mes passat les tarifes d'aigua del primer districte varen patir un espectacular augment. Les crítiques no s'han fet esperar. Vegeu, si no, què en pensen els restauradors del primer districte als quals ens hem acostat per saber-ne l'opinió.

1- Què pensau de la pujada del preu de l'aigua?

2- Creis que l'Ajuntament hauria de controlar millor aquest tema?

3- Creis que hi ha una bona relació entre preu i qualitat del servei?

Toni Mairata
(S'Amagat, Pòrtol)

1- Un absurd. Trob que no hauriem de pagar tant.

2- Per jo sí, s'hauria de controlar

molt més.

3- La qualitat a Pòrtol no és dolenta. El servei a nivell de cobrar... a jo han estat tres anys a venir-me a cobrar i després ho han cobrat tot de cop. El problema més gros, per jo, són aquestes aturades, que aquí no ens donam compte els consumidors, i quan tornen posar en marxa els ventiladors, pagues un caramull de litres que no has consumit, i això és una estafa grossa grossa.

Francisca Amengual
(Can Jaume, Pòrtol)

1- Ho trob molt car.

2- No ho sé.

3- No és gens barat, però si hem d'anar a comprar l'aigua mos sortirà més

car encara. Aquesta que han de dur encara serà molt més salada, no et dic que sigui barat, però noltros aquí la que empleam mos va bé, però si has d'anar a regar o això, surt careta.

Tomeu Serra
(Cas Tord, Pòrtol)

1- La pujada la trob exagerada.

2- Si realment l'Ajuntament ha de treure aquestes quantitats

que reparteixi un poc, però que no hi hagi una discriminació d'una gent i haver de pagar una diferència tan enorme d'un a l'altre.

3- Hi hauria molt que parlar, perquè l'aigua, jo he hagut de posar aigua de cisterna per fer el cafè, un dia sortia bé i un dia sortia amb massa clor. I això a part de què sense ni més ni manco fa un llamp i ja tallen l'aigua.

Macarena
(Sa Font, Pòrtol)

1- No sé què dir. Que s'han passat...

2- Si no ho han fet abans no ho faran ara, és igual que el fems.

3- A vegades l'han tallada.

Bàrbara Mas
(Cafè Nou, Sa Cabaneta)

1- Jo no n'he sentit parlar gens. Jo trob que no hi ha dret que pugin d'aquesta manera.

2- Crec que sí.

3- No ho sé perquè no tenim connexió.

Miquel Jaume
(La Unión, Sa Cabaneta)

1- Trob que és excessiu.

2- Jo crec que sí, almanco s'hauria d'haver demanat l'opinió de l'Associació de Veïnats i parlar-ne un poc. Ara, quan és un consum excessiu em pareix molt bé que es gravi un poc. Però la veig excessiva, la pujada.

3- No fa llarg.

Marçal Ramis
(Can Carrió, Sa Cabaneta)

1- Trob que és una barbaritat, que segons diuen al Pont d'Inca la tenen la meitat més barat

que a Sa Cabaneta. No sabem perquè ni perquè no.

2- Hauria de mirar de baixar-la. Als que estam obligats a emprar-ne molta, no que la malgastem.

3- No m'he queixat mai del servei. No ens ha mancat mai l'aigua.

Joan Bestard
(Can Vermell, Sa Cabaneta)

1- El veig un poc excessiu i un poc elevat.

2- Sí, hauria de tenir un control més estricte, s'hauria de preocupar més de lo que és l'aigua, crec que a la fase de Sa Cabaneta, Pòrtol i Es Figueras s'hauria de tenir més estricte.

3- Servei, més o manco compensat; la qualitat de l'aigua és bona, però el preu és elevat.

Llorenç Ballester
(Sa Cabaneta, idem)

1- Jo et dic la veritat, el problema de l'aigua supòs que es deu haver mirat i diguéssim

aquest capital surt per bé del poble.

2- No ho sé.

3- Tipo servici no ens podem queixar. I de qualitat, l'aigua no és molt

dolenta.

Antònia Canyelles
(Es Siurell, Sa Cabaneta)

1- Un absurd. No podem pagar.

2- Clar que sí, bastant.

3- Sempre hem tengut bon servei, no ens ha faltat mai aigua.

Joan Jimenez
(Can Farineta, idem)

1- Jo no sé exactament què ha pujat. És un poc abusiu, jo crec que als comerços i a nivell particular haurien de tenir un poc més de coneixement amb nosaltres ja que nosaltres som en part els que mantenim l'Ajuntament. Crec que haurien d'anar més alerta i tenir un poc més de consideració amb nosaltres.

2- Sí, crec que no es duu bé. Van pegant «palos de ciego» per tot, no sé com deuen tenir les arquas, però les volen omplir a base de sucarr-mos a nosaltres, és l'única manera.

3- T'explicaré, el preu el trob abusiu, i el servei és nul. Jo he tengut una sèrie de problemes aquí, al Figueras hem arribat a estar cinc i sis dies sense aigua, per causa de què ens estant asfaltant els carrers i les canonades les han posades de tal manera que les canonades de les aigües brutes passen per damunt les de l'aigua neta i quan passa un camió, com que les de l'aigua són d'uralita i les de les brutes són de plàstic, aquestes fan

flexió i rompen les de baix i aquí en un dia hem arribat a tenir fins a quatre avaries. I crec que després de pagar aquests preus, no tenir un servei a l'altura i ni tan sols tenir un retén de cap de setmana, crec que haurien d'estar un poc més alerta. Jo no sé si les aigües brutes pertanyen a l'Ajuntament o són d'un particular, però crec que l'Ajuntament els hauria de tenir obligat com per tot a tenir un retén de cap de setmana. Un cap de setmana a una casa sense aigua potser problemàtic, però a un negoci, no podem estar fora d'aigua. No pots tenir els banys sense aigua.

Catalina Vich

(Can Llorenç, Es Figuerà)

1- Per jo és massa car.

2- Jo crec que sí, l'Ajuntament hauria de mirar si fa alguna cosa.

Perquè ha de

tenir en compte com els petits negocis que les ve molt just dur-los endavant, que pugin l'aigua, que pugin el fums aquest absurd, negocis que no funcionen... ho tenen molt mal de fer.

3- La qualitat és dolentíssima. L'has de pagar dues o tres vegades, l'aigua. N'has de comprar per la cafetera, n'has de comprar per fer el menjar, has de comprar aigua per beure...

Manoli

(Bar Lourdes, Es Figuerà)

1- Malament. Si després de dos dies la tallen i et tenen tot el dia sense aigua.

2-Aquí és on fa mal...

3- Pugen dos-centes pessetes i després la tallen, l'aigua és bona, però tampoc tant.

Mari Carmen Illescas

(Bon Foc, Es Figuerà)

1- Si fos un servei que estàs bé... però no em pareix bé. Si no tenim aigua corrent i a sobre hem

de pagar més, no és just.

2- Hauria de tenir més control i tenir-mos més per l'estil.

3- Dolent. L'aigua no és bona, el servei és fatal i l'aigua ara l'han posada cara.

Catalina Humbert Marimon i Francisca Balaguer Humbert

(Bar Polígono, Es Polígon)

1- Molt cara.

2- Homo..., sí.

3- L'aigua és molt dolenta, mai tenim aigua. Estam més dies sense aigua que amb aigua.

Rogelio Lagar

(Bar Galicia, Es Polígon)

1- Jo no estic d'acord amb la pujada. Però no soc qui per dir si l'han de pujar o no.

2- Crec

que sí.

3- Preu car, el servei tampoc és gaire bo, la tallen de tant en tant

Margalida Serrai Toni Salvà

(La Papeleria, Es Polígon)

1- No sé què vols que et digui. Crec que es paga molt. I

ara pagam més.

2- S'hauria de vigilar un poquet, que no la tallassin tantes vegades.

3- L'aigua és bona. El servei... que l'aturen molt.

Jaume Calafat

(Can Jaume, Es Polígon)

1- És una putada, no? Massa grossa.

2- Els hauria de posar tots iguals.

3- La setmana passada la varen aturar dues vegades, la

primera vegada quatre o cinc hores i la segona dos dies. I l'aigua és clor.

VETLADA POÈTICA

La revista de poesia **Vetlada Poètica** ha posat en marxa la confecció del número 3. Des d'aquí vos volem proposar que deixeu que la vostra veu arribi més enllà dels calaixos on teniu amagades les vostres creacions. Per això, vos convidam a participar-hi amb poemes, gloses, articles sobre poesia, dibuixos, comentaris de llibres, etc.

Si voleu, podeu fer arribar les vostres col·laboracions **ABANS DEL 10 DE DESEMBRE** a la mateixa redacció de **Pòrtula** on, a més a més, vos obsequiaran amb el número 2 de la revista, que s'edità l'any 92.

Els coordinadors

Restaurant

Sa Cabaneta

Especialitat en peix i marisc

C/ Jaume I, 23 Tel 79 73 60
Sa Cabaneta

Tancat els diumenges vespre i els dilluns

UNA VALORACIÓ DEFECTUOSA

Jaume Bibiloni, regidor d'hisenda, ha detectat que les valoracions dels llocs de feina de l'Ajuntament de Marratxí, recentment realitzades pel gabinet de Ramon Rodríguez

Toto Aguilar

Viñals, eren incorrectes. Parlam amb el responsable d'hisenda sobre aquest tema.

Fa poc vares assistir a un curset a Madrid, amb quin objecte?

La meua intenció era que aquí s'havia fet una valoració de llocs de feina i s'havia fet molt ràpidament i per estar un poc més assessorat vaig anar a aquest seminari que per cert també el feia el mateix senyor que el va fer aquí, que era en Rodríguez Vinyals, però baix el meu punt de vista a Madrid va ser molt més explicatiu, ens varen dir una sèrie de coses que per exemple aquí no ens havien dit, Jo em volia assessorar si la valoració que havien fet aquí estava ben feta o no.

Quines conclusions has tret?

Jo aquí he detectat una sèrie d'errors en les valoracions, que s'han de tornar mirar perquè hi ha una sèrie de gent que s'ha valorada però molt superficialment, no sé com explicar-me, o sigui que del lloc de feina a lo millor s'ha valorat el senyor, i lo que s'ha de valorar diguem és el lloc de feina, tant si l'ocupa avui una senyoreta o un senyor i demà l'ocupi un altre senyor. I crec que una de les valoracions que varen començar a fer aquí, baix el meu punt de vista, no es va tenir en compte aquestes coses que a Madrid ens varen explicar, a posta jo crec que s'ha de fer una altra valoració o s'ha de fer una requalificació del lloc i comprovant mem si estan ben fets. Això a una reunió jo ho vaig exposar quan vaig venir de Madrid que s'havia de fer una altra vegada, abans de dur a un ple, aquesta valoració dels llocs de feina s'havia de revisar un per un tots els llocs.

I això pot tenir un repercussió damunt el cost d'aquest estudi, ja que sabem que se va pagar més

L'OPOSICIÓ DENUNCIA EL BUTLLETÍ MUNICIPAL

Jaume Roig, del Grup Mixt, fa una valoració del darrer butlletí municipal i en denuncia el contingut especialment per les falses informacions que conté.

"A part del que hem dit sempre, que és l'organ de propaganda de l'equip de govern, ja vaig dir un pic que el batle havia dit que era un fet històric que els socialistes governassin dins Marratxí, i ho serà sobretot per les despeses excessives que s'han fet i no s'havien fet cap vegada. Ajuntament Informa, directors d'àrea, pagues extraordinàries i pagues grosses. Del butlletí, nosaltres hem de dir que els pressuposts no els tenim, no hem rebut l'esborrany (*). Els butlletí diu que "s'han presentat als diferents grups polítics" i fins ara no és cert. Això és faltar a la veritat, ni el Grup Mixt ni el PP no han rebut encara aquest projecte.

Hi ha informacions, com el preu de l'aigua, que no contempla la visió de l'oposició, sols contempla el que interessa a l'equip de govern.

Sobre les ordenances fiscals, el butlletí posa que per segon any consecutiu no es modifiquen, jo crec que això no és cert, si mal no record, l'IAE l'any passat es va modificar. Jo crec que aquí s'equivocuen, igualment com s'equivocuen quan diuen que segons l'IBI recapten més de 120 milions, i segons aquí en recapten només 103 milions. Hi ha un error.

Dels serveis personals, "un servei d'atenció i assistència als ciutadans", toca ser així, perquè amb la gent que hi ha a l'àrea de cultura, sanitat, esports, acció social, tots els regidors que s'hi dediquen, caps d'àrea i un psicòleg nou que ara han posat...

Això és un repàs a l'engròs del butlletí municipal, informatiu de l'equip de govern. No posen cap vegada l'oposició, no demanen si volem fer cap comentari, ni tan sols diuen si l'oposició estava a favor o en contra."

Són tres milions i mig que van aquí, són diners que o bé es podrien estalviar o bé destinar-se a altres coses. També falta a la veritat, o són errors o ho callen a posta. Poden ser errors, però que vagin un poc més alerta.

(*)Segons informació posterior han rebut l'esborrany dia 18 de novembre, setmanes després que hagués sortit el butlletí.

d'un milió per aquesta valoració?

No, aquest senyor està disposat a venir aquí una altra vegada i fer-ho de nou, fer una altra relació de llocs de feina i per això no mos cobrarà res.

B.-

**Estudi Fotogràfic
FRAU**

REPORTATGES

NOCES

COMUNIONS

BATEJOS

VASES A MIDA

MATERIAL PER A ARTISTES

c/ Albert Castell, 2

Tel. **60 20 49 - 79 79 07**

Pòrtol

El número del dècim de Nadal per als amics de Pòrtula és el 09894 . Molts d'anys!

VETLADES A CAN PERE D'INCA

La vetlada del mes de novembre celebra a can Pere d'Inca comptà amb una bona representació des Pla de Na Tesa, ja que tant la convidada, Margalida Calafat, com el col·laborador de *Pòrtula* que hi assistí, el fotògraf Tolo Aguilar, viuen en aquest redol de Marratxí.

Margalida Calafat és pedagoga i treballa d'orientadora escolar en un centre privat de Palma. Fa devers cinc anys que és monitora i organitzadora del Grup d'Esplai Quart Creixent des Pla de na Tesa; enguany, endemés, prepara un grup d'al·lots per rebre la Primera Comunió.

Tot just de prendre lloc a la taula per començar a sopar sonava un concert de Bach en el tocadiscos, però la música, tot i sublimar els ànims, no impedí que la conversa tractàs un dels temes més banalitzadors de la societat actual: la televisió i el seu poder. Margalida Calafat considera que un dels enemics de l'esplai, de l'escola i en general dels al·lots és la televisió, perquè fins i tot quan no la miren, els seus missatges, programes, personatges o anuncis continuen presents a les converses dels al·lots, i reduir la influència televisiva constitueix un dels grans reptes que han de superar els monitors a l'hora d'organitzar el temps lliure.

Un altre assumpte que fa competència a l'esplai al Pla de Na Tesa és el bàsquet. La gran afició a aquest esport condiciona l'horari de reunió: s'han hagut de passar les activitats al dissabte perquè hi ha al·lots i monitors que tenen entrenament o partit els divendres. Així i tot, hi ha al·lots a qui no els agrada el bàsquet i, lògicament, se senten desplaçats o rars enmig de tant gent «boja» pel bàsquet.

El grup d'esplai des Pla de Na Tesa es crea ara fa uns set anys per la necessitat d'integració dels infants i joves que arribaven de Palma i que començaven a viure al poble. Entre la població més jove no hi havia cap punt de contacte i les activitats d'esplai eren un bona manera de conèixer-se i de formar part de la comunitat. Na Margalida Calafat opina que una de les diferències entre els infants del poble i els de la ciutat és que els del poble estan avesat a jugar en grup pel carrer d'una forma organitzada i natural sense necessitat d'un espai o d'un temps determinats; en canvi, els de Palma no solen tenir aquest hàbit perquè generalment es passen molt de temps dins l'escola o al pis sense poder-se entretenir per defora pel perill que això

Margalida Calafat (fotos, Joan Massot)

suposa a una ciutat.

La metodologia de feina de l'esplai és semblant a la de l'escoltisme, segons comprovaren la nostra convidada i en Miquel Bosch, cap de l'agrupament escolta que recentment s'ha creat a Pòrtol. Quart Creixent segueix el mètode d'estudiar quines necessitats té el grup, què volen fer, cerquen com posar-ho en pràctica i ho duen a terme; aquest procés de discussió, l'anomenen pluja d'idees. Solen fer una sortida cada mes, una de més llarga per Pasqua i un camp d'estiu, la sortida amb la que acaben cada curs. L'esplai es marca uns objectius pels quals els al·lots adquireixin uns valors que els permetin viure en harmonia i solidaritat amb la societat i la natura: amistat, respecte, saber compartir i ajudar-s'hi algunes de les fites que es proposen assolir a través de l'esplai, però és una tasca difícil i ingrata perquè sovint aquest valors es dilueixen quan els al·lots es fan més grans.

La vetlada transcorria pausadament mentre la conversa tractava aspectes que s'anaven interrelacionant: Marratxí, el gran nombre de nouvinguts, els canvis que introdueixen en el terme perquè traslladen un mode de viure ciutadà al poble; les similituds entre es Pla de na Tesa i Pòrtol pel fet que són nuclis que han mantingut des de sempre una major participació de la gent en les activitats; per altra banda, es Pont d'Inca i Sa Cabaneta tenen en comú que la gent viu d'una forma més acostada a la de Palma. Sobre les eleccions municipals, la majoria pensa que el millor sistema seria el de les llistes obertes.

La nostra convidada amollà una espècie de confessió quan ja donàvem

RETRAT D'UNA REUNIÓ

La impressió que me n'he duit de la nova seu de *Pòrtula* és sorprenent per la seva estructura. No he conegut els començaments de la revista però m'imagino que quan es varen fer els primers números ningú no se devia pensar que això arribàs a ésser tan autèntic.

A la Vetlada me vaig sentir molt bé i me va xocar l'interès que té la gent per conèixer temes en profunditat; supòs que passa amb tots, que hi ha unes ganes per part de tots els membres de la Redacció d'enriquir-se del convidat.

En el meu cas em vaig trobar ben a l'aire i podent entrar quan era necessari al col·loqui, tant amb preguntes com amb opinions.

Què poden aportar aquestes vetlades? Doncs, a través d'aquestes xerrades i per als qui llegiu *Pòrtula* donar a conèixer una sèrie de persones que tracten temes en relació a Marratxí, com va ésser el cas de na Margalida Calafat, la qual ens va poder aclarir una sèrie de punts sobre lo que és el moviment dels grups d'esplai.

No crec que les Vetlades puguin substituir, com han dit altres col·laboradors, a les tertúlies de cafè d'un temps. Crec que aquí es tracta més d'un tema concret i les tertúlies són més diverses.

Si ho hagués de definir en termes fotogràfics seria una instantània d'aquelles que criden l'atenció per l'alegria que poden tenir els personatges

TOLO AGUILAR

per enllestida la tertúlia d'aquella nit: ella tenia la convicció quan estudiava que l'educació podia fer canviar el món, que la societat podria millorar. L'experiència li ha ensenyat que això és gairebé una utopia però també que no s'ha d'abandonar mai la lluita perquè el camí es fa passa a passa i que perdre l'esperança no condueix enlloc.

JOANA MARIA MATAS

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

MARGALIDA CALAFAT, UNA INQUIETUD CONSTANT

Margalida Calafat i Matas neix i viu al Pla de Na Tesa des de sempre, fa trenta-tres anys. És casada amb un conegut d'aquesta secció, Tomeu Munar, l'home del bàsquet pladenater, i tenen dos fills i una filla.

És llicenciada en ciències de l'educació, amb una sèrie d'especialitats, i exerceix d'orientadora escolar a un centre concertat de Palma.

Té poc **temps lliure**, però l'aprofita per escoltar música i a caminar, i es queixa de que no pot fer massa excursions.

Li agrada fer reculls de lletres de cançons, de poemes. Voldria fer viatges, però els al·lots la fermen molt. Amb tot, es troba molt bé a ca seva.

Pertany a l'Associació de Pedagogs de les Illes Balears i a l'AA.VV. del Pla de Na Tesa; sentimentalment es sent aprop de Greenpeace, i té simpaties pel GOB.

Li agrada **llegir** poesia en alguns moments, qualsevol tipus, no té cap autor preferit. També li agrada la novel·la; el darrer que ha llegit és «La immortalitat» de Milan Kundera. Confessa que li agradaria endinsar-se en la narrativa catalana, Josep Maria de Sagarra, Pere Calders, Janer Manila...

La premsa, en canvi, la avorreix molt, i la llegeix per obligació. Així i tot li agrada l'*Avui*, llegeix el *Diario de Mallorca* i qualche pic *El País*.

Li agrada tot tipus de **Música**, especialment la que va acompanyada d'una lletra que li diu qualche cosa. És una apassionada de Lluís Llach -a través d'ell ha conegut Miquel Martí i Pol-, i també escolta Raimon i Maria del Mar Bonet. Quant a clàssica es decanta per Mozart, Vivaldi, Chopin -que sovint la posa molt trista- i algunes peces de Beethoven. S'interessa per la Música menys convencional, que tenguí relació amb la naturalesa, perquè la relaxa molt.

Ha tenguut relació directa amb la Música a través del cant.

El **cinema** li interessa però hi va poc. Quan té ocasió de fer-ho vol veure pel·lícules per passar el temps i que no li facin passar pena. D'actrius destaca Katherine Hepburn, de la qual recorda molt *L'estanc d'aurat*, amb Henry Fonda.

El **teatre** li agrada molt. La fa estar dins l'escena, li agrada el gènere de comèdies. També s'interessa per la pintura.

Opina que la **TV** és un desastre. Creu que està mal usada. Així i tot, li agraden les pel·lícules i la TV2 pels documentals. De TV3 considera que és una de les més crítiques.

Confessa que dins la **cuina** és un poc triada. Li agrada tot el dolç i els formatges. Però cap plat en especial.

No es dedica a cap **esport**, però gairebé per imperatiu legal segueix el bàsquet, practicat per tota la resta de la família.

Considera que la seva principal **virtut** és la constància; també, treure el positiu de les coses. El **defecte**, la precipitació, la impulsivitat.

El **millor** que han dit d'ella és que transmet tranquil·litat; el **pitjor** que arma massa gresca; arriba a esser tan crítica que, a vegades, destrueix.

L'experiència que més l'ha **marcada** va esser la malaltia del seu pare; la va fer madurar molt ràpidament.

Li agradaria que la gent la **recordàs** com una persona comunicativa i senzilla.

Admira les **persones** de pau com Gandhi i, sobretot Lanza del Vasto. No hi ha cap personatge actual que li cridi l'atenció.

En les persones **valora** l'honestetat, la coherència i la comunicació.

La seva **escala de valors principals** és família, llengua, ecologia.

La seva gran **il·lusió** és poder arribar a

SOBRE LA VETLADA

En cap moment em vaig sentir ni controlada -en el sentit de preguntes-, ni bombardejada, ni incòmoda. Vaig trobar que la conversa tampoc estava dirigida cap a un lloc concret sinó que varem xerrar de moltes coses. I la veritat és que em vaig sentir molt bé. En general, així ho resumeixo, em vaig sentir com a ca nostra, parlant entre amics, i jo crec que si s'hagués de repetir doncs encantada de repetir. Dels temes interessants que tractarem em va agradar que sortissin els conflictes de Marratxí i del Pla de na Tesa, molt franc.

MARGALIDA CALAFAT

escriure qualche cosa i poder provar de fer moltes coses, com pintar.

De **Pòrtula** li agrada més la part de conèixer la gent, les entrevistes i informar-se del que es fa als altres nuclis. Les rifes, en canvi, no li agraden.

Creu que **Marratxí** té molts de problemes, i les resumeix en què són molts nuclis molt diferents, amb necessitats diferents.

No pertany a cap partit, però li criden l'atenció aquells que manifesten respecte per la natura i per les persones. Creu que hi ha d'haver **política** però no tal com ara està. Pensa que les persones per entendre's entre tots necessiten d'uns representants que puguin gestionar les coses dels altres. Els principal defecte que hi veu són els interessos, encara que diu que la política tal com està muntada és un gran defecte.

A Margalida li hagués agradat parlar d'Esplai -una vida dins la vida, una inquietud constant i una responsabilitat que voldria deixar en altres mans-, però això com podeu veure, ho hem reservat per la mateixa Vetlada.

Biel.-

calçat infantil

C/ Velázquez, 8 Tel. 72 77 06 Ciutat de Mallorca

ESPECIALITAT EN MODELS JUVENILS

El número del dècim de Nadal per als amics de Pòrtula és el 09894 . Molts d'anys!

ES PONT D'INCA, UN LLOC PER A LA TOLERÀNCIA

(Pregó de les Festes de Sant Alons Rodríguez)

Miquel Àngel Lladó

Benvolguts Pont d'Inquers i Pont d'Inqueres:

Els meus records del Pont d'Inca van molt lligats a la meua infància. Vaig venir aquí, juntament amb la meua família, quan a penes tenia set anys. Els meus pares, que segurament cercaven aquí la tranquil·litat que Palma ja els començava a negar, varen construir la casa que seria la meua llar durant disset anys.

No espereu per tant de mi una lliçó magistral sobre la història d'aquest lloc. D'una banda em consider encara massa jove per a fer-ho, i disculpau la immodèstia. De l'altra em manca així mateix experiència i el coneixement de persones que estan en millors condicions de contar-vos-la que aquest qui vos parla. Tanmateix podria resultar molt feixuc per a vosaltres escoltar de la meua boca un rosari de dades que ben segur vos avorriren. Per això el meu serà més aviat un recorregut entre sentimental i reivindicatiu. Sentimental perquè aquí vaig passar, com ja he dit, els millors anys de la meua infància. I reivindicatiu perquè estic convençut que hi ha, malgrat tot, una manera de ser «Pont d'Inquera», contràriament als qui pensen que aquest és un poble sense cultura ni personalitat pròpies.

És evident que la majoria dels records de qualsevol nin de set anys passen per un lloc emblemàtic: l'escola. Com molts dels nins de la meua edat vaig anar a La Salle, a «Cas Frares», com vulgarment es coneixia aquest col·legi. Com diu la cançó de Joan Manuel Serrat, «Temps era temps», i un bon grapat d'imatges i persones em vénen de cop a la memòria: els aspirants, els «hermanos», els primers llibres, les primeres pors... He de reconèixer que d'entrada no em feren gaire gràcia aquelles figures vestides de negre des del cap fins als peus, amb aquella espècie de baverall blanc xapat per la meitat a l'altura del coll. Tanmateix davall d'aquella sotana vaig conèixer persones ben entranyables: l'Hno. Sebastià, l'Hno Toni -avui director a La Salle d'Inca- l'Hno Mateu... N'hi havia un que m'era -que m'és encara- especialment simpàtic: l'Hno Sebastià Garau, un mestre de cap a peus i un intel·lectual com la copa d'un pi. Era una persona d'una senzillesa extraordinària i d'una no menys extraordinària bondat. I era, sobretot, un savi. Record com em quedava embadalit davant el seu verb aparentment fàcil i ple de matisos. Vos he de confessar que davant ell em sentia no-res; era d'aquesta classe de persones que tenia un saber i uns coneixements gairebé enciclopèdics: un savi en el sentit més ample de la paraula. Record l'amistat que tenia amb don Francesc Salvà, l'escultor, qui em donà algunes classes particulars per tal de millorar el meu deficient dibuix. Don Francesc Salvà em parlava d'ell amb admiració, i no hi havia per manco.

Que vos sembla si començam parlant un poc del nom «Pont d'Inca»? S'ha especulat molt sobre els orígens d'aquest topònim.

En tot cas la seva etimologia sembla d'origen netament popular. Efectivament, tothom diu *es Pont d'Inca* i no Pont d'Inca tot sol. El mateix Pere d'Alcàntara Penya parla a la seva Guia de les Balears d'un lloc situat a uns 4 kms de Palma, denominat *es Pont d'Inca*, i que aleshores ja era el lloc més

poblat del terme municipal de Marratxí. Sembla descartable la hipòtesi que el llinatge Pont donàs lloc al topònim; la prova més clara a favor la dóna l'existència del torrent Gros, vertadera partió entre els nuclis urbans de Palma i Marratxí. El topònim estaria format d'aquesta manera a partir de la relació entre els vocables *camí*, *torrent*, *pont* i *Inca*. L'arxiduc Lluís Salvador, a la seva obra magna «Die Balearen», cita el torrent de Bàrbara i el *Torrent d'Inca*, en clara referència al Torrent Gros. Un document datat el setembre de 1865 amb motiu de l'epidèmia del còlera s'expressa en aquests termes: «Los vecinos del término de Palma del lado del *punte de Inca*, piden al obispo se digne dar permiso a uno de los sacerdotes mientras duren las penas y lamentables circunstancias que atravesamos...»

El mateix folclore sembla donar-nos la resposta en algunes cançons de to marcadament tradicional:

Mai més tocaré sa pinta
ni sa clenxa no'm faré
que no vaja lo meu bé
qui llaura en es sementer
da sa clova des *Pont d'Inca*.

En es *Pont d'Inca*
hi ha un gorrió,
donau-li aigo fresca
i cantarà millor.
Ai, sí! Ai, no!

Damunt es *Pont d'Inca*
canten gorrións.
Garridet hermosa,
vint-i-nou botons.

A dalt es *Pont d'Inca*
hi ha un gorrió.
Dau-li aigo fresca,
cantarà millor.

D'acord amb aquestes dades l'etimologia no pot ser més clara i senzilla: *Pont* (nexa d'unió, en clara referència al Torrent Gros) i *Inca*, això és, pont sobre la carretera que condueix a la ciutat d'Inca.

Vet aquí un itinerari, citat per Juan Jaume Miralles a «Cuentos y Estampas de nuestra Payesía» que evoca tota la frescor dels voltants des *Pont d'Inca*:

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

«Record que quan era al·lot, amb els meus pares, des de Santa Maria del Camí, fèiem visites freqüents a Palma, en un carruatge guiat pel sen Pere Culeta. Molt de matí començàvem el viatge:... Marratxinet, Son Sureda, Es Cavalls, s'Hostal de Can Redó, es Molí de Na Borrassa, Son Ametllaret, Son Blanc, Son Alegre, Cas Coronel, Ca n'Esbert... De vegades topàvem amb un «carro de foc» que ens cobria amb un nigul de pols. Llavors el sen Pere repetia les flastomies pròpies dels carreters d'aleshores.

Així arribàvem al *Pont d'Inca*, una de les coses que a penes ha canviat. Travessàvem el pont vell del Torrent Gros, el desnivell del qual sobre la carretera em donava la impressió d'estar en una engronsadora. Tot seguit venia el petit llogaret des Vivero, en el qual destacaven els llavoncs joves i drets xiprers...

Per acabar amb aquesta breu semblança etimològica, i a títol de curiositat, recordem que existeix el «Puente del Inca» a la província de Mendoza, a l'Argentina, i que amb aquest mateix nom es coneix un ranxo d'aquest mateix país, situat al camí de la serralada dels Andes. No estaria gens malament que les nostres autoritats municipals promoguessin un viatge da cara a l'agermanament d'ambdues viles, qui sap si trobaríem qualche nexa d'unió desconegut i sorprenent...

Qui més qui manco, d'al·lot, ha sentit parlar de Ca La Forca. M'heu de permetre ara que faci un petit incís sobre aquest lloc, que per a mi revesteix tot l'encís d'allò que és fosc i atractiu a la vegada. Sembla que hi va haver dues forques en aquesta zona: una a Can Fluixà, l'actual casal situat a l'avinguda d'Antoni Maura, i on la tradició ha situat la Inquisició des Pont d'Inca (de fet aquesta casa era coneguda temps enrere com Ca l'Inquisidor) i una altra a Sant Llatzet, molt aprop dels terrenys que actualment ocupa el col·legi La Salle. Es diu que en un moment donat el botxí de la primera, situada a la vora del *Camí d'Inca*, era un tal *Pont* de llinatge, natural d'Inca. Quan la gent passava prop d'aquest lloc, instintivament apressava el pas a la vegada que feia aquest comentari: «Feis via, atropellau, no sigui cosa que surti en *Pont d'Inca*». D'aquesta contarella, d'altra banda amb no massa fonament històric, algunes persones han pretès deduir l'etimologia del poblat.

L'altra Forca era a la casa encara coneguda avui per Ca La Forca, al final del C/Gràl. Franco i a l'altura de Son Bonet, coneguda també per Can Barbut. Un document de 1896 situa l'oratori de Sant Llatzet «en un lloc denominat antigament la Forca del Pla de Na Tesa». Aquesta Forca va existir uns quants segles abans que el nucli del Pont d'Inca, com ho prova el Llibre de sentències de Sòller de l'any 1642, que conté alguns dels comptes presentats a cobrament pels botxins i els ministres de

tortura en el segle XVII.

Un altre document, datat el 1399 i tret de la Història d'Andratx de Ramon Rosselló i Jaume Bover, fa referència a un tal Antoni Jordà, nadiu de la Vall d'Uixó, al regne de València, que «fou condemnat que fos rossegat e penjat al moll. E après fou mudat a les forques del *Pont d'Inca*». El «Cronicón Mayoricense» parla d'una gran tempesta de vent que, entre altres destrosses, va arrabassar les forques del *Pont d'Inca*.

Són innombrables els testimonis documentals referits a execucions i tota classe de vexacions que lliguen Ca la Forca, avui una casa en ruïnes, al Pont d'Inca.

Afortunadament avui aquest lloc no és més que un caramull de pedres. Tanmateix és ben probable que molt i moltes de vosaltres hàgiu sentit parlar, amb més o menys fantasia, d'aquest lloc sinistre, que segurament serví de pretext a molts dels nostres padrins i redepadrins per a comminar-nos a fer bonda i anar d'hora al llit.

Tornem una altra vegada a l'escola. Jo venia d'una barriada de l'extrarradi de Palma, de Can Capes. Els meus records d'aquest lloc es redueixen als quatre amics i al tren que hi passava, vertadera escola de carrer. Des Pont d'Inca només record els viatges amb la Vespa de mon pare a «sa Bodega», aquest comerç que actualment regenta l'amo en Magí

i que representa una altra part important del meu sac de records.

Tots els i les que m'escoltau i sou de la meua generació, és a dir, entre els 30 i els 40 anys, recordareu la divisió dels alumnes de La Salle des Pont d'Inca en aspirants, o interns, i externs. Els primers constituïen majoria i eren, preferentment, de les zones més humils d'Aragó, sobretot de la província de Terol. En record un amb especial simpatia: es nomia Petronio i era natural de Saragossa. Era sà i robust i teníem una simpatia mútua. Li agradava molt jugar a futbol i era un gran aficionat del Saragossa, d'aquell sensacional «quip que tantes alegries va donar a la capital de l'Ebre amb noms com «Lobo» Diarte, García Castany, etc. Del que també me'n record és dels excel·lents embotits que les famílies dels aspirants els enviaven des de les seves terres, particularment del xoriç, un xoriç extraordinari, com mai no n'havia menjat. Aquells companys de classe eren, en general, bona gent, gent senzilla i humil que en molts casos l'únic que pretenien era aconseguir uns estudis que la seva condició no els permetia obtenir als seus llocs d'origen. No els ho retrec, alerta, ans em sembla ben lògic: eren temps difícils en què no era fàcil accedir a una possibilitat d'estudi, sobretot si tenim en compte que la majoria d'aquells al·lots

Joan Massot

provenien de zones rurals i molt sovint deprimides. En aquest sentit he de confessar-vos que tenc un mal record dels primers dies de trasllat al col·legi La Salle de Palma, on els alumnes, molts d'ells de famílies riques i benestants de Ciutat -els anomenants «litrís», ja sabeu, Levi's, Lacoste, Yanko i molta façana- feien befa del posat humil dels que venien de fora vila, molt especialment dels aspirants. Va ser la primera topada forta amb el món urbà i vos asseguro que la convivència, almenys al principi, no va ser cosa fàcil.

L'escola també em va permetre conèixer els primers amics: n'hi havia des Pla de Na Tesa, de Son Ferriol, de Sant Llatzet, des Benestar i, per suposat, del mateix Pont d'Inca. Nosaltres èrem els «externs» i així se'ns denominava per diferenciar-nos dels interns o aspirants, dels quals vos he parlat fa un moment. Tot d'una vaig fer bones miques amb un al·lot de Son Ferriol, d'un hort de per devers s'Hostalot, i que nomia Miquel. Venia a escola amb bicicleta i per berenar duia sempre dues llesques enormes de pa amb sobrassada. Record que era un fenomen per a les matemàtiques i això contrastava amb el seu posat, més aviat pagès. Idò bé, en Miquel va ser per a mi una espècie d'«Angel de la Guarda», ja que em sentia segur vora ell i d'alguna manera em protegia quan es presentava una de les típiques baralles que sempre es produeixen a l'escola.

Un dels nostres jocs preferits era el bàsquet, que jugàvem a tota hora. Així com aquest esport m'agradava, odiava la gimnàstica, sobretot quan ens feien botar tots aquells aparells infernals com el cavall i el plint, que a mi em semblaven més instruments de tortura que una altra cosa. En canvi, m'agradaven les taules de gimnàstica, que tothom detestava.

En general m'encantava jugar. Com tots els nins i nines de la meua edat em passava el dia sencer, llevat de quan havia d'estudiar, jugant al carrer, una altra vertadera escola. Jugàvem a tot: a bolles (els famosos «polins» de ferro, de vidre i de fang), a baldufes, a botar «piola», a ceba, a «balontiro»... Qualsevol pretext era bo per jugar i el carrer no era, com ara, sinònim de perillositat o un lloc on no s'aprèn res de bo. També me'n record de les colles que formàvem i d'aquells juraments d'amistat eterna que fèiem quan en constituïem qualcuna. Semblava que allò havia de durar tota la vida i que mai no es desfaria per res del món.

Ha plogut molt des de llavors. Qui més qui manco de nosaltres recorda aquells temps amb nostàlgia, no exempta d'un cert enyorament. Tanmateix les coses han canviat molt: ara els nostres infants, nins i nines, miren la televisió o recorren als jocs d'ordinador quan es troben avorrits. Malgrat això em consta que al Pont d'Inca hi ha alguna iniciativa lloable, com ara la del MIJAC, que intenta oferir qualche cosa més que artificiositat i competitivitat a aquests nins i nines. Jo som dels que pensen que això ha de canviar algun dia, que no és possible que tants de somnis i il·lusions compartides perls nostres avantpassats s'esvaeixin davant les quatre línies que formen el rectangle d'una televisió. El poble, la seva tranquil·litat, la senzillesa i bonhomia tradicional de la seva gent són una bona eina per a intentar-ho.

Encara hi ha una virtut que m'agradaria ressaltar d'aquest bocí de Marratxí, i no és altra que la seva tolerància cap a tot allò que ve de fora. Durant la meua infància vaig tenir molts d'amics i amigues del poble i mai no em vaig preocupar del seu origen o status social. És més, els anomenats «forasters»

(denominació que, tot i el seu ús generalitzat, no m'acaba d'agradar) m'han ensenyat moltes coses i vull creure que jo n'he ensenyades a ells. És possible que es Pont d'Inca no sigui un lloc destacable per la seva cultura; vull dir que potser no hi ha grans manifestacions artístiques -encara que sí excel·lents individualitats- però hi ha en canvi exemples magnífics de convivència entre les dues comunitats principals: els mallorquins i els immigrants.

Potser encara podríem fer més. Podríem travessar aquesta franja d'asfalt que xapa el poble per la meitat i anar a veure com viuen els nostres veïnats de Sa Cabana, què pensen de tot això. Segurament ens poden ensenyar més coses de les que ens imaginam. Si bé és cert que els mallorquins tenim una cultura i identitat pròpies, aquesta no és exclusiva, per la senzilla raó que bona part del nostre creixement i benestar econòmic es fonamenta en l'ajuda que ens han prestat aquestes persones que un dia van decidir deixar-ho tot i instal·lar-se entre nosaltres. Dificilment aconseguirem integrar-les dins la nostra cultura des de la distància o la indiferència, això és evident. És cert que també elles han de fer un esforç per atracar-se i per comprendre la nostra manera de ser que, com totes, té aspectes positius i negatius. Segurament la tolerància és un dels exercicis més sans que podem practicar avui en dia. El respecte per l'altre, per la diferència que hi pugui haver, van constituir principis que vaig aprendre dels meus pares quan era al·lot. Dels meus pares i d'una persona per la qual sent una estimació molt especial: el tio Jaume, en Jaume Ribas o en Jaume des Pinaret. Mai no els he vist a cap d'ells un mal gest o una actitud de despreci cap al peninsular, sinó més aviat el contrari. Permeteu-me una anècdota: els meus amics -i jo mateix, per suposat- corríem quan vèiem d'enfora a qui tots coneixíem com «el tio Jaume», perquè sabíem que sempre tenia un duro a la butxaca per a comprar llepolies. Mai no va fer cap distinció, ni demanava mai d'on era aquell al·lot que m'acompanyava.

No vull acabar aquest pregó sense agrair a Guillem Parera l'oportunitat que m'ha donat d'expressar aquests sentiments i vivències. M'agradaria acomiadar-me amb aquest intent de glosat, que esper que vos alleugerirà d'aquestes paraules, escrites, no ho dubteu, amb el cor:

Pont d'Inquers i Pont d'Inqueres
d'aquest troç de Marratxí
una cosa vos vull dir
ara que m'escoltau de veres:
la saviesa dels padrins
ja ho diu, i no va de verbes,
que tractant-se de camins,
o si voleu carreres,
no heu de substituir
les velles per les novelles.

Jo vos convit des d'aquí
a pensar amb aquestes coses,
nos erà feina de bades
vos ho assegura un d'aquí.

I disculapu l'atreviment
que ha tengut qui vos parla
en fer de pregoner
i viure a una finca de Palma.

Moltes gràcies i molts d'anys.

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

Espòrtula

coordina
Tomeu Pou

Aquest mes destacam

DESÈ ANIVERSARI DE L'SPORTING SANT MARÇAL

Ja han passat deu anys des del començament de l'Sporting Sant Marçal, un club que va néixer amb la il·lusió de mantenir una feina feta des de l'any 1977 pel club esportiu Marratxí. Aquest club començà a potenciar el futbol base, objectiu primordial dels fundadors de poder tenir algun dia un equip competitiu amb jugadors de la pedrera. Creim que aquest objectiu l'any 84 es va aconseguir després de vuit anys de bona feina. En aquesta temporada la plantilla del primer equip pràcticament estava formada per aquells jugadors que l'any 1977 havien començat a jugar, però a vegades l'ambició i la mala política del club va fer que els dirigents del C.D. Marratxí rompessin la il·lusió de la gent que treballava per a la pedrera, donant de baixa el mateix 84 totes les categories del futbol base per potenciar només un equip, l'amateur. Però els que treballàvem per poder satisfer la il·lusió d'aquells jugadors entre els 10 anys i els 18 anys, decidírem continuar amb aquella feina, el futbol de la pedrera, i seguir donant un poc d'alegria als al·lots i joves de Pòrtol, Sa Cabaneta i Es Figuerà, ja que era l'única activitat esportiva i recreativa que hi havia en aquells moments a aquests llocs.

Gràcies a la col·laboració dels pares dels jugadors, l'any 1984 nasqué l'Sporting Sant Marçal, sempre amb el suport d'homes de gran esperit servicial i esportiu com en Xisco de «Son Pizà» ànima d'aquests equips, dona Coro, en Miquel Sureda i tots quants formàrem aquella família esportiva.

Deu anys han passat, tal vegada les circumstàncies han duit que avui per avui poques persones actualment pares de jugadors segueixin amb l'Sporting Sant Marçal, un club que no té res a veure amb els primers anys ja que moltes coses han canviat a favor de la joventut i en contra del mateix club. A Pòrtol, Sa Cabaneta i Es Figuerà s'han creat grups de temps lliure i altres esportius, etc. Això

El primer equip infantil de l'Sporting Sant Marçal

ha fet que els futurs esportistes puguin triar més el seu esport preferit i es repartixin més entre els llocs.

Actualment l'Sporting Sant Marçal pateix la manca de jugadors, mantenint els mínims dins les plantilles i agafant el que arriba. La feina dels entrenadors es multiplica per poder satisfer tal vegada els objectius del propi club i dels pares. Però en els darrers anys, degut a aquestes circumstàncies, el club s'ha anat innovant, creant l'escola de futbol, ajudant així als novells jugadors perquè es puguin perfeccionar i millorar la seva qualitat tècnica. Crec que després de passar la trajectòria d'aquests deu anys, l'Sporting Sant Marçal segueix creant la il·lusió a tots aquells amants del futbol i confiam que en el futur mantengui les portes obertes a favor de l'esport marratxiner. Des d'*Espòrtula* volem donar l'enhorabona a tota la família de l'Sporting Sant Marçal, directius, entrenadors, jugadors i afició en el seu aniversari.

TOMEU POU

co-fundador de l'Sporting Sant Marçal

PODA DE PALMERES

Tomeu Català
tels. 79 77 25
60 27 20

KALMA

Isabel i Gaspar
-artesans-

Decoració amb flor seca
Restauració de mobles
Fusta artesanal

Oleza 123 Tel 79 79 03 Sa Cabaneta

El número del dècim de Nadal per als amics de Pòrtula és el 09894 . Molts d'anys!

CONTINUEN ELS ÈXITS D'EN JOAN ARNAU CANYELLES EN TIR

Durant aquestes darreres setmanes en Joan Arnau Canyelles de S'Hostalot ha continuat amb peu ferm dins el tir balear.

A més de guanyar el Campionat de Balears de Tir modalitat gàbia, ara també encapçala la classificació de la Primera tirada de Vins Campo Burgo.

El Campionat de Balears de Tir modalitat gàbia celebrat a la Marina de Son Carrió va ser molt disputat i va costar que en Joan Arnau se l'endugués cap a ca seva. Després de la primera tirada de 12 coloms, quatre tiradors quedaren empatats i es va haver de fer un desempatament que va guanyar en Joan Arnau.

Com hem dit abans ara també encapçala la Primera Tirada de Vins Campo Burgo. Aquest trofeu, que té un primer premi valorat en 300.000 pessetes, va celebrar la seva primera tirada a la Marina de Son Carrió, tirada que va guanyar en Joan Arnau. Per endur-se'n el preuat premi que té aquesta tirada s'han de guanyar tres tirades seguides o quatre d'alternes, per tant, en Joan Arnau havent guanyat la primera encapçala la classificació per endur-se'n la copa.

III DIADA ESPORTIVA 10é ANIVERSARI DE L' SPORTING SANT MARÇAL F.C.

Memorial Llorenç Oliver Rigo

CAMP MUNICIPAL SON CAULELLES

6 desembre de 1994

9 h. Benvinguda, amollada de coets i globus.

ENCONTRES

9'15 h. Escola de Futbol - Futbol 7 - Benjamins

10'30 h. Infants - Rellotgeria Calvo

12 h. Cadets - C.D. Independiente

14'30 h. Juvenils - Sant Jordi F.C.

16'30 h. Amateurs - Ferriolenc F.C.

18 h. Final diada

Entre els actes més destacats s'hi compta l'estrena d'un himne dedicat al club, compost pels joves Felipe Báez i Joan Serra. Al finalitzar cada partit els jugadors seran convidats a un refresc i a un berenar a més d'entregar-se un trofeu a cada equip.

CLUB NORD DE TIR OLÍMPIC Tirades i campionats prevists a les galeries de son Frau

DESEMBRE

Dia 4, Pistola foc central i 9 mm

Dia 6, Carrabina Match

Dia 8, Pistola 9 mm

Dia 11, Armes històriques, cartutxeria metàl·lica i pistola velocitat.

Dia 17, tirada innocents, Campionat Social Nord.

PETITS ANUNCIS DE

COMPRES,
VENDES,
LLOGUERS,
OFERTES,
DEMANDES

TEL
60 31 44

Si
t'interessa
Marratxí,
t'interessa
Pòrtula

Per una bona construcció

Construccions Felip Canyelles

C/ Major 179
Tel. 60 29 89
Pòrtol

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

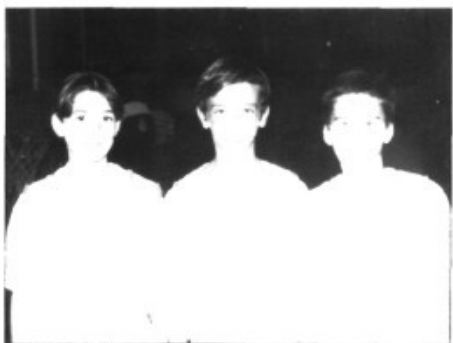
EL BASQUET EN EL PLA

Ja han començat les competicions per totes les categories del C.B. Pla i ho han fet amb resultats molt desiguals, mentre hi ha equips que no han perdut cap partit, n'hi ha d'altres que n'han guanyat cap.

Els seniors, dels 5 partits que han jugat no n'han perdut cap. Van encapçalant el seu grup.

Els júnior A han jugat 7 partits i n'han guanyat 1. Van tancant el seu grup a la taula classificatòria.

El Júnior B ha jugat 6 partits i no n'ha guanyat cap. Estan classificats en 10è lloc.

Manolo, Jordi i Dani

El Cadet Masculí ha disputat 2 partits dels quals n'ha guanyat 1 i n'ha perdut 1. Estan classificats en 5è lloc.

Les Cadet femení no han guanyat cap dels 4 partits. Estan classificades en 16è lloc.

L'infantil Masculí ha disputat 2 partits dels que n'ha guanyat 1 i n'ha perdut 1. Estan classificats en 4rt lloc.

El Mini Femení no ha guanyat cap dels 4 partits jugats, estan en 10ena posició. El Mini Masculí ha jugat 5 partits i tampoc n'ha guanyat cap. Van situats en 9è lloc.

EL TAEKWONDO, UNA FORMA DE VIDA

Poc a poc afortunadament vaig anar endinsant-me dins la filosofia de les arts marcials i comprénent que totes les tècniques que aprens, sols s'han d'usar en casos extrems i encara així infringint al nostre adversari el menor mal possible, veus a més el ridícul que és una persona que es baralla en lloc de dialogar.

Quant al meu primer mestre Kim Hoon Soo he de dir que no em va ensenyar gran cosa, basta dir que qualsevol cinturó taronja meu, té més tècnica que jo quan era marro.

Tres anys després d'haver començat, va venir a la nostra escola el qui consider que ha estat el meu mestre, Cho Soon He, mestre nacional setè dan de Taekwondo.

El mestre Cho és un home tremendament disciplinat i amb una forma de ser totalment oriental, amb una

actitud que el feia molt impopular als nostres ulls i filosofia occidental.

A Corea és quelcom normal que el mestre pegui als alumnes, bé quan l'alumne s'equivoca o no posa el degut interès.

També el mestre Cho es va armar amb un garrot, al que deia irònicament, «el garrot de l'amor», si a la tercera ocasió que avisava a un alumne, aquest s'equivocava, tastava els jocs de l'instrument.

Rafel Oliver

Joan Massot

PENYA GÜELL DE SA CABANA

Alguns membres d'aquesta penya mallorquina recentment creada al Pont d'Inca, amb en Tolo Güell al centre.

ESCRITURES: Liquidacions, registre...
DECLARACIONS: IVA, Renda, Patrimoni, Retencions...
COMPTABILITATS: Empresaris, professionals i societats
CONTRACTES: Lloguer, compra-venda, comunitats de béns
NÓMINES I ASSEGURANCES SOCIALS
ASSEGURANCES GENERALS: Vida, vehicles, casa, robatoris, responsabilitat...
AUTÒNOMS: Altes, baixes, variacions...
PENSIONS: Jubilació, viudetat, orfanesa, invalidesa...
PERMISOS I LLICÈNCIES: Armes, caça, pesca, conduir, motorets...

ANTONI JUAN AMENGUAL
Gestoria Administrativa
Assessoria Fiscal

C/ Oleza, 74-A Tel. 60 27 54
Sa Cabaneta

INDÚSTRIA: Altes, documents de qualificació d'empreses...
APERTURA NEGOCIS: Llicències d'apertura municipal...
CERTIFICATS: Penals, darreres voluntats, defunció...
LEGALITZACIONS: Llibres...
VEHICLES: Traspassaments, baixes, matriculacions, duplicats...
TRANSPORTS: Targes, visats...

MÒDULS IVA I IRPF
Anàlisis per a 1995
(Renúncia únicament possible dins el desembre. Durant tot el mes)

El número del dècim de Nadal per als amics de Pòrtula és el 09894 . Molts d'anys!

BRINS ESPORTIUS

VOLEIBOL

L'equip femení del voleibol Pòrtol Sènior davant una gran temporada

La bona marxa d'aquest equip fa que sigui un mirall pels equips de la pedrera. La bona classificació de les sèniors és un al·licient per als aficionats que volen gaudir de voleibol de bona qualitat.

El nou equip juvenil femení del voleibol Pòrtol, de quatre partits jugats encara no n'ha guanyat cap i tan sols ha guanyat dos sets per dotze de perduts.

L'equip cadet del Pòrtol tan sols ha jugat un partit i l'han guanyat clarament per 3-0.

L'equip infantil de La Salle del Pont d'Inca començà amb derrota el passat dia 11 de novembre davant el col·legi Pare Pou per 0-3.

FUTBOL

L'U.E. Pla de na Tesa de segona regional co-lider de la categoria

A la desena jornada empatat amb quinze punts amb el líder La Victòria per golaverage, i conjuntament amb el Lluçmajor i Valldemossa amb els mateixos punts. Així doncs, no pot esser més emocionant aquest començament de lliga pel nostre representant, que de seguir en aquesta línia podria aconseguir una de

les més brillants trajectòries de la història del futbol dins Marratxí. Dels deu partits disputats n'ha guanyat set, n'ha empatat un i n'ha perdut dos. Duu 25 gols a favor per 2 en contra.

Quant a les altres categories hem de dir que l'equip juvenil no acaba de trobar el seu lloc dins la segona regional, aquest equip tan sols ha pogut empatar tres partits i encara no sap el que és guanyar.

L'altre equip del terme, si s'ha de destacar res aquest mes és l'equip juvenil que a poc a poc agafa força dins la categoria. Ara té 10 punts, ha guanyat 3 partits, n'ha empatat un i n'ha perdut 5.

Els altres equips de les demés categories, els cadets sols han aconseguit quatre punts en cinc partits. Els infantils de sis partits n'ha guanyat un. Mentre els alevins i els de futbol set no coneixen la

Equips juvenils del Pla de na Tesa i de l'Sporting Sant Marçal

Els cadets es troben a mitjan taula classificatòria per avall amb dos guanyats, dos empatats i quatre perduts. Els infantils es troben en l'onzena posició amb quatre punts.

Els alevins són l'equip més regular de la pedrera pladenatesera ja que de sis partits, n'ha guanyat 5 per un de perdut, amb 41 gols a favor i 11 en contra. Els deu punts del seu calaix fan que comandi la classificació a dos punts dels seus seguidors.

Els més petits van fora corda ja que de quatre partits n'han guanyat tres.

victòria, però en aquestes categories, el més important és aprendre, participar i divertir-se més que no els resultats i les classificacions.

BASQUET

El C.B. Pòrtol guanya el seu primer partit contra el Binissalem i amb els nous reforços ja comença a collir la dinàmica de la competició. Al tancament de l'edició el club portolà està a punt de fer la presentació de nous jugadors que vos farem conèixer el proper mes.

*Ens canviem
de casa !*

Dins aquest mes tindrè el nou local a la vostra disposició
(Capità Salom 26 Palma
Seguim amb el mateix ☎ 75 72 80)

PuntBak S.L.

Informàtica
Assessorament
Aplicacions
Serveis

Ramon Berenguer III 16 B
75 72 80 Palma

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

Centre Coordinador

Biblioteques Municipals de Marratxí

Foto, Tolo Aguilar

ACTIVITATS DE LES BIBLIOTEQUES MUNICIPALS DE MARRATXÍ

DESEMBRE

12 de desembre.- Mostra «Els Nins al Perú» i «Taller de Cartes», presentat pel Grup Missioner d'Es Pont d'Inca. Biblioteca Municipal d'Es Pont d'Inca. A les 17.00 h.

13 de desembre.- Mostra «Els Nins al Perú» i «Taller de Cartes», presentat pel Grup Missioner d'Es Pont d'Inca. Biblioteca Municipal de Pòrtol. A les 16.30h.

21 Desembre.- Contes de Nadal a càrrec de Caterina Valriu. Biblioteca Municipal de Pòrtol. A les 16.30.

22 Desembre.- Gran festa del Conte, amb Nati de Grado. Biblioteca Municipal d'Es Pont d'Inca. A les 16 h.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

El número del dècim de Nadal per als amics de *Pòrtula* és el 09894 . Molts d'anys!

CARTES OBERTES (<<2a)

castellers, gegants, etc. hi havia una mena de recinte firal on hi havia estands dedicats a aspectes monogràfics, i entre aquests estands la nostra comunitat autònoma hi era representada.

La nostra sorpresa inicial va esser veure que justament l'estand oficial de les Illes Balears no es trobava en el programa. Segons hem pogut saber va ser perquè la Conselleria de Cultura, Educació i Esports d'aquesta comunitat es va decidir tard a participar-hi i no hi va poder constar.

Visitant la mostra ens adonàrem de la presència de les Illes, però, si us he de dir la veritat, potser hauria estat millor no esser-hi. L'estand feia empegueir.

En primer lloc, era l'únic stand on hi havia la bandera espanyola, com si fos un element més de la cultura popular tradicional mallorquina.

En segon lloc, la mostra de la cultura popular de les illes Balears es reduïa només a llibres editats per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports i que no fan, en cap cas, referència a la cultura popular i tradicional de les Illes Balears. Era un stand que feia empegueir a qualsevol illenc, sobretot si es comparava amb la riquesa i varietat que presentaven la resta.

Arribats a aquest punt ens demanam: Coneix el Conseller de Cultura, Educació i Esports el que és la cultura popular? Quins elements la integren? Quina riquesa i varietat presenta a les nostres illes...?

-Per què no hi havia a l'estand cap mostra, ni tan sols fotogràfica, d'elements tan tradicionals com unes xeremies, una flauta, unes castanyoles eivissenques o un guitarró menorquí, només per posar-li un exemple?

-Per què no hi havia cap mostra fotogràfica de coses tan autòctones com els Cossiers, el Jaleos...?

-Per què no hi havia cap fotografia o vídeo de balls populars illencs?

-Per què no hi havia cap vídeo informatiu de com es construeixen els instruments tradicionals?

-Per què, ni tan sols per mostra, no hi havia cap representació dels cavallets de Felanitx, o les Àguiles de Pollença?

-Per què no hi havia cap vídeo que mostràs què és una ballada popular? O és que no sap, aquest conseller, que les ballades populars són una de les poques mostres de cultura popular viva que es conserven als Països Catalans, i fins i tot, a l'estat espanyol?

-Per què no hi va enviar una mostra dels gegants que tenim a les Illes?

O és que per vostè, Sr. Conseller, la cultura popular només serveix per disfressar quatre joves amb calçons amb bufes, paneret i rebossillo per tal d'anar a rebre el turista més vell que arriba de l'Insero o a rebre la sueca quinze milions que arriba a prendre el sol a l'illa?

No creu Sr. Conseller, que si acudís a una fira turística amb un stand tan magre, tan poc imaginatiu, fet amb tan poca convicció com el que la seva conselleria presentà a l'Expocultura, no creu que potser el Conseller responsable seria cessat pel president o, com a mínim, el Conseller es veuria obligat a cessar el director general pertinent?

Hauria de saber, sr. Conseller, que la cultura popular és un dels trets diferenciadors, igual que la llengua, i que defineixen la nostra personalitat pròpia. Perdre oportunitats per donar-la a conèixer d'una manera digna és ajudar a soterrar-la.

Esperant que aquesta carta serveixi perquè en actuacions properes es tenguí millor cura en la representació del nostre

(<<2b)

que confiaven que fossin les «fórmules de l'Univers». El seu aspecte impressiona: cap afaitat, barbut, i amb capa blanca ornada amb una creu vermella damunt l'espatlla esquerra. Els templaris es convertiren en una poderosíssima organització - Estat dins l'Estat, Església dins l'Església- que depenia únicament del Papa. Amb regles secretes, vida austera i esperit del Cister reben donacions a tota Europa que saben administrar i multiplicar- Alfons el Batallador, rei de Navarra i Aragó, a la seva mort al 1134, els volgué donar com herència la totalitat del seu regne, però no ho va dur a terme, afortunadament.

El seu èxit més gran està lligat a tres classes d'empreses humanes: la cultura, el comerç i la construcció religiosa, romànica i gòtica. Totes les catedrals, esglésies i abadies, anteriors a 1300 -compendi de sabiduria tècnica, científica i humana- són obra seva, d'aquí les franquícies concedides per Sant Lluís, rei de França, que els converteix en francmaçons (maçons=picapedrers); i els ses grans mestres d'obres, els "rosacresus" deixen el seu segell, la rosa, als grans rosetons de les nostres catedrals. Així i tot, el més admirable de l'organització templària és el desenvolupament de la gran Banca. Els seus monestirs -només en territori francès en tenien 2000 amb 2 milions d'hectàrees) fan l'ofici de sucursals, ajudant i desenvolupant el comerç i la «lletra de canvi», que ja paracticaven els venecians i els lombards. Aixímateix utilitzen quelcom similar al modern «leasing»: oferien beneficis i protecció, i l'ordre heretava les propietats dels donataris, a la seva mort. Actuant com una multinacional, construeixen la seva pròpia flota, financien a reis -amb la garantia del cobrament dels impostos-, combatexen els musulmans a Espanya, ajuden en la conquesta de Mallorca -comandoria que, possiblement, es converteix en la seva base naval mediterrània- i el seus colors blanc i negre flamegen pel món conegut, essent el seu centre de comunicacions, terrestres i marítimes, la vila de La Rochelle, al nord de Burdeus.

Tant de poder i secretisme despertaren els temors. I el 1307 el rei gal Felip IV, l'Hermós, amb l'ajut del Papa Climent V, empresona el darrer gran mestre Jacques de Molay, que mor al patíbul, a París, no sense abans llençar una maledicció, que es va complir: al poc temps moren els seus il·lustres executors. Però resten encara importants misteris sense resoldre ja que el tresor templari mai no va esser trobat, que va donar origen a la llegenda del Sant Grial. Es refugiaren alguns templaris a Escòcia, on posaren les bases de l'actual maçoneria? A Espanya s'extingueixen el 1298, i els seus membres s'integren a les noves ordres de Calatrava i Montesa. Les d'Alcántara i Santiago, segueixen, també, el seu model.

I allà, en la nit freda i estelada del nord de Castella, a Villalcázar de Sirga (Palència) -antiga fortalesa templària del camí jacobeu-, les dues parelles d'enamorats -a les noces dels quals assistírem- pareixien cercar al cel els senyals que els auguraven una feliç vida en comú. Enmig de les ombres, una esmorteïda figura d'estranyes vestidures, pareixia esser el testimoni d'excepció...

JOSÉ L. MONTESINOS

patrimoni cultural i que sigui excusa per represaliar a gent com jo que exercisc, en aquest cas, una crítica constructiva.

Molt cordialment

TONI ROIG

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

FEIM VIVERS D'ARBRES!

text i fotos, Vicenç Sastre

TENIM UN DEUTE PERSONAL AMB EL BOSC!

Tots disposam d'una terrassa o d'un boci de jardí per a destinar-lo a fer un planter d'agllans, a fabricar alzines. És la millor manera, dedicant una mica de temps personal -poc temps, per cert- d'aportar coneixement de la natura. A més el viver és un sistema eficient i econòmic de replantació. No cal comprar res i la supervivència de les plantes augmenta.

EL VIVER

En 1m² podem disposar d'entre 50 a 80 plantes. Hem de recollir agllans sans,

sense cops ni picades, dels voltants del poble i d'alguna excursió on en trobem en

abundància. Els agllans maduren a la tardor. S'han de recollir des d'octubre fins a l'entrada de l'hivern. Podem guardar-los fins a la primavera, com a molt tard. Abans de plantar-los hi ha qui els posa un parell de dies en remull perquè prenguin humitat.

Cercam bosses de 15x30 cm. Millor potser funda de plàstic de 15-20 cms de canó que podem tallar a bocins de 35 cm i doblegar per la base.

S'hi posa la meitat de terra vegetal (o arena, fens i terra); posam a sobre, horitzontals, 2 o 3 agllans, i els cobrim amb 3 dits de terra sense petjar. Disposam les bosses, ajustades dins caixons. A cada bossa, a la base hi hem de fer uns orificis de drenatge: és important.

ESMENTS

Regar amb cura les bosses, el mínim imprescindible perquè no s'assequi la coberta de terra.

Posarem els caixons en un lloc protegit de gelades i a un lloc semi-assolellat. Els caixons no han d'estar en contacte amb la terra perquè els animalons (rato-lins, centpeus, caragols) poden fer malbé els brots.

TRANSPLANTAMENT

Hem de cercar un lloc de transplantament adient: lliure de ramats d'ovelles, cabres i d'excessiu pas de gent. Hi ha d'haver sol profund i humit.

Al cap de 9 mesos de plantades, a l'entrada del pròxim hivern, quan ja faran entre 15 o 30 cm. d'alçada, ja tndrem els plantons en condicions d'anar al seu lloc definitiu. De desembre endavant potser el millor temps.

El millor és seleccionar un espai que sapigueu que ha tengut alzines, o un coster de bosc o garriga orientat al Nord. Les parts baixes d'un rost, que reben més humitat són millors que les zones més obertes o assolellades. No fa res si el terreny és pedregós en superfície.

Farem un clot més fondo que la llargària de la bossa o cossiòl. Treurem amb delicadesa la planta, que haurem regat una mica, la col·locarem al centre del clot i recol·locarem la terra, deixant un cocó. Podem col·locar, protegint el plantó, unes pedres, vegetació espinosa o una reixeta.

Perruqueria TRIAS

Trinitat, 15 Tel 60 30 65
Pòrtol

El número del dècim de Nadal per als amics de Pòrtula és el 09894 . Molts d'anys!

CRÒNIQUES DES D'ESCÒCIA (II)

«DEL GAÈLIC AL DECRET DEL CATALÀ»

Crec que no hi ha res més trist en el món que veure com es mor una llengua. La seva caiguda en malaltia és signe inequívoc que també tota la cultura que representa està en perill. De fet, si es mor una llengua, la part més important de la cultura desapareix. Això és el que està passant a Escòcia. El Gaèlic ja només es parla a la zona nord del país, i de cada vegada menys gent el fa servir. Llevat d'aquests territoris, aquest senyal d'identitat de l'antic poble d'Escòcia ja no s'ensenya a les escoles, i no hi ha cap indicatiu que el partit nacionalista escocès pretengui la seva recuperació com a signe distintiu del país, element diferenciador, o com a simple instrument per captar votants i seguir la lluita per la independència de la nació.

Els escocesos no tenien «lakes», tenien «lochs». No deien «yes», deien «aye». A les poques coses no les adjectivaven com a «little», sinó com a «wee», i per dir que saben no deien «know», sinó «ken». Tot això, llevat de la parla de la gent gran i nativa, i dels topònims de pobles i ciutats, s'ha perdut. Però el que suposa un xoc per a mi és que la identitat nacional segueix en peu de guerra. El major insult per a un escocès és equivocar-se i dir-li anglès. En canvi, sorprenent és que malgrat que se sentin diferents i no gaire amics dels anglesos i de la corona britànica, els no nacionalistes acceptin que són «British» i als cobxes duguin una GB. Alguns reclamen les diferències i volen autonomia, diuen que són un país diferent, però no parla d'independència. Els nacionalistes sí que la reclamen. Així, la seva diferenciació cultural està en què són gent més oberta i més amable que els anglesos, el seu whisky, admeten que els pubs tanquin fins «molt tard» (això vol dir, les dues o les tres del matí, com a moltíssim), però no es pot vendre alcohol els diumenges, i que els homes es casen portant el Kilt de la família: és a dir, que marit i muller duen falda el dia de les noces.

El més trist de tot, però, com ja he dit abans és veure com deixen que una llengua mori lentament en mans dels pobladors de la costa Nord i de les Illes. Cap d'ells, ni partits polítics ni habitants escocesos semblen massa preocupats per això. La majoria dels que habiten ara els territoris del centre i del sud varen néixer quan ja el Gaèlic era sota mínims, i per tant, no han tengut cap tipus de contacte amb ell per tal que els despertàs un mínim d'estima i consideració. Per perdre, ja quasi perden les diferències del dialecte de l'anglès que xerren.

Depriment és pensar que poguem arribar a veure el Català en situació semblant al nostre país. Darrerament es pot llegir als diaris com els conservadors i els comunistes espanyols ataquen tot allò que no és l'«idioma del imperio», la cultura que representen, els territoris propis, i els habitants que els parlen. Cert diari amb lletres d'abecedari s'ha apuntat a esser nau insígnia i màxim promotor de tota quanta companyia es pugui orquestrar, vengui d'on vengui. Les mateixes passes segueix certa emissora de ràdio, que per desgràcia, té màxima audiència al nostre territori. Amb motiu d'això, molt savis ells, els bisbes catalans se n'han esborrat, i han creat la seva pròpia emissora, Radio Estel, que emet en ràdio-fórmula, és a dir, música eminentment moderna, amb curts missatges religiosos o ètics, i, evidentment, en Català. Des d'aquí una felicitació i suport incondicional. Resulta sorprenent com els espanyols reclamen el compliment dels drets humans en matèria lingüística. Ells! Dubt molt que cap d'ells aconseguís provar-ne un sol cas. I, donades les armes, tal vegada seria hora de començar

a reclamar nosaltres els danys i perjudicis causats pel sí més que demostrat incompliment dels nostres drets humans en matèria lingüística, posem per cas, i essent generosos, des de 1714. Recollits un per un ompliríem molt més volums que l'enciclopèdia Espasa.

La incultura dels nostres veïnats arriba fins a límits insospitats. Des d'un acadèmic de la «llengua del imperio» que diu que les llengües distintes de l'espanyol són materns dels habitants dels territoris on es parlen en només una infima minoria, exceptuant Catalunya on el percentatge pot arribar al cinquanta per cent. El suggeriment és que vagi a Catalunya i ho comprovi per ell mateix, i ja no li demanam que vengui aquí a fer l'estadística, perquè de gent així ja en tenim prou dosi i no en volem més. El més indignant de tot és que cap d'aquests guerrillers defensors de la llengua cervantina és conscient que quan ataca el Català no només ataca els habitants del Principat, sinó que també ataca a la resta de territoris dels Països Catalans.

La indignació, però, no ha d'acabar aquí. Com a ciutadans hem de demanar als nostres polítics la part de la responsabilitat que els correspon. Hauríem de demanar públicament, i això tal vegada seria responsabilitat de la premsa de Ciutat, (ostres! oblidava que tota és en espanyol i molta, espanyolista!) als nostres polítics si no pensen reaccionar davant semblants atacs. Per què el partit popular no fa cap declaració demanant rectificacions i disculpes als seus dirigents de Madrid?, o per què l'oposició no ho fa servir com a arma de desgastament? Plorem una mica i recordem el vergonyós espectacle d'un president autonòmic que acudeix al Senat, comença discurs en espanyol i segueix dient que parlarà en «mallorquí pagès». I menorquins, eivissencs, formenterencs, què? No és aquest el president que rebutja el 31 de Desembre com a Diada Nacional perquè diu ell que només és representativa de Mallorca? No és aquest el president que rebutja La Balanguera com a himne nacional perquè diu ell que no és representativa de totes les Illes? No representa un dels partits que rebutjaren al redactar l'Estatut que la bandera autonòmica fos la del rei Sanç perquè s'identificava més amb Mallorca que no amb la del Regne de Mallorca, que és el que històricament significa?

Més desgràcies lingüístiques han succeït darrerament. La primera ha estat el consens de conservadors i socialistes en rebutjar a l'ajuntament de Maó la proposta del canvi de nom oficial de la ciutat perquè passàs a ser l'única accepció la catalana. Argumentaren que no tenen cap problema en que se li pugui dir mahón, i que així s'eviten polèmiques. Més vergonya que les polèmiques els hauria de fer el fet de passar a la història com a fermes contribuents a l'erosió de la llengua, cultura i identitat del poble al que, en teoria, haurien de representar i defensar.

El pitjor de tot tal vegada sigui el Decret del Català. No s'entén com un senyor que clamà als quatre vents que ell no era polític, que era un tècnic, pugui fer un decret d'ensenyament lingüístic que va en contra de la minsa llei de Normalització Lingüística del poble i cultura d'aquestes illes. No hi ha dubte que suposa un gravíssim pas enrera (quaranta anys enrera?) en el tortuós i difícil camí de la normalització. La situació arriba més enllà del que la política-ficció podia mai imaginar: que una escola de Balears, per fer l'ensenyament en Català hagi de demanar permís al govern, recorda més els permisos que s'havien d'obtenir en temps de Franco per publicar un llibre, o un disc en català que no a un país en democràcia. Per favor, si algú ho pot enraonar, que m'ho expliqui.

GABRIEL ÀNGEL VICH I MARTORELL

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

TAULA PARADA

«Què direm de Sant Marçal assegut a sa cadira?
Que és de bona una gallina ben cuiteta i ben rostida per ses festes de Nadal!»

CONSOMÉ AMB VERMELLS D'OUS

Ingredients: Vi sec o Xerès, brou de carn, vermells d'ous, trossets de carn bullida.

-Agafau el brou que haureu fet de l'indiote o pollastre que s'empra per aquestes festes.

-Ompliu unes tasses o bols de terra amb el brou calent i trossets de carn bullida.

-A punt de servir-lo li posau un vermell d'ou o un poquet de xerès o vi sec.

-Es pren ben calent per fer fugir el fred.

CONILL AMB GAMBES

Ingredients: Conill, ceba, gambes, tomàtiga, pinyons, vi sec, llorer, pebre, oli, sal.

-El conill fet trossets passau-lo per la pella i quan sia daurat ho posareu dins una greixonera.

-Fregiu la ceba feta trossos perquè faci l'aigua i sia més bona i fluixeta.

-Una vegada fregida posau-la damunt el conill.

-Col·locau la greixonera al foc i afegiu-hi la tomàtiga, el pebre, els pinyons, el vi sec i el llorer, tot ben remenat.

-A part fregiu les gambes.

-A punt de ser cuit el conill per damunt repartiu-hi les gambes, sacsejau la greixonera i a poc foc acabau-ho de coure.

PITRERES D'INDIOTE FARCIDES

Ingredients: Pitres d'indiote, cuixot, dàtils, saïm, patates rodones, sal, llimona, pebre, vi sec.

-Agafau les pitres i les obriu sense acabar de tallar.

-Ompliu-les dels dàtils, una tallada de cuixot, sal, pebre i un poquet de llimona.

-Les componeu dins una rostidora una de vora l'altra amb unes bolletes de saïm per damunt i un poc de vi sec.

-A part fregiu les patates rodones.

-Tot afica-ho al forn i al final donau-li un poquet de «grill».

-Es pot servir amb una bona salsa de magrana.

POLLASTRE FARCIT SENSE OSSOS

Ingredients: Pollastre, carn picada, pinyons, panses, prunes confitades, dos ous durs, dues tallades de pernil dolç, trufa, nou noscada, pebre, oli, sal.

-A la vostra carnisseria compreu un pollastre que sia gros i li feis treure els ossos.

-Elaborau una mescla amb la carn picada, els pinyons, la sal, el pebre, nou noscada, unes prunes sense pinyol, i si vos agrada, li podeu afegir trufa. Ho remenau ben remenat.

-Ompliu el pollastre amb la pasta feta, li afegiu dos ous durs i dues

tallades de pernil dolç que sien un poquet guixades.

-Quan el tinguem ple li cosiu les parts obertes.

-El podeu rostir o bullir a l'olla a pressió uns tres quarts d'hora amb tres tassons d'aigua i un poc d'oli. Convé fermar-lo un poquet perquè quedi més curiós i compost.

-Una vegada cuit i ja fred el podeu fer tallades primes per servir-lo.

ESCALDUMS D'INDIOTE DE CA NOSTRA

Ingredients: Mig indiote, farina, ametles, pinyons, nou noscada, ceba, una cabeça d'alls, vi sec, sal, oli.

-Feis trossos l'indiote i el rentau.

-Posau la pella al foc amb els trossos que abans haureu enfarinat.

-Una vegada les tallades fregides col·locau-les a una greixonera.

-Dins la mateixa pella fregiu la ceba i la cabeça d'alls, afegiu-ho a la greixonera i a poc foc la nou noscada, els pinyons, el vi sec i l'aigua necessària.

-Ho bullireu fins que les tallades sien cuites.

-A punt de retirar-ho del foc feis amb les ametles una picada (poden esser pelades o amb la pell, torrades o fregides).

-Repartiu-ho per damunt la greixonera i anau alerta que es cremi, ja que després de la picada és fàcil aferrar-se a la greixonera.

TAMBOR D'AMETLA

Ingredients: ametles, sucre, llimona, saïm

-Posau un quilo d'ametles per un quilo de sucre dins una greixonera al foc i remenau-ho sempre fins que el sucre sia a punt de caramel.

-Dins un motlle de llauna untat de saïm s'hi va abocant la mescla i amb una mitja llimona s'aplana fins que tenguí la gruixa que vulgueu.

-Amb un ganivet feis trossos abans que sia fred, perquè sinó es rompia.

Xisca Juaneda

Bellesa

Gati Vidal, de sa Cabaneta, estilista de Nou i Clàssic, amb Lluís Llongueras

OPINIÓ NOU I CLÀSSIC

VE NADAL, ATREVEIX-TE!

Desembre, mes de canvis, mes de solidaritat, mes d'alegria... mes per al teu cabell. Desembre no necessita motivació, els nadals fan d'aquesta època de l'any que la persona s'atreveixi a fer moltes coses que en uns altres mesos li costaria fer-ho.

Aprofita tu també per millorar la teva imatge per posar-te si cal, més maca. Dóna al teu pentinat la categoria que es mereix, atreveix-te a fer-te aquests petits o grans canvis que estam segurs han sorgit més d'una vegada en el teu pensament. Sense dubtar pel que diran o per si els agradarà. Aquestes festes són el moment ideal, la gent és més tolerant, més objectiva i això pot ajudar-te a donar el pas que s'estava resistint.

Per què no dur tot l'any aquests colors, aquests moldejats, aquest tall i inclús els recollits tan típics de les nits de Nadal i cap d'any?

No els limitis només a aquestes festes. «Rebela't», «Atreveix-te», «Prova» tot l'any, deixa que el teu estilista t'aconselli, et doni noves idees perquè estam completament segurs que amb la seva professionalitat et donaran aquest estil personal que potser cerques i que et farà sentir-te diferent.

Així i només així tindràs el teu pentinat, el teu estil i en definitiva la imatge de la teva personalitat.

Nou i Clàssic
Perruquers estilistes

**Estam orgullosos
de passar el primer Nadal
amb vosaltres
Gràcies, Marratxí!**

Avinguda del Cid, 26
Tel 42 72 74 Son Ferriol

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

PEPIN ESCOBAR PARLA DE LLONGUERAS

Pepín Escobar, estilista de Nou i Clàssic, va tenir l'honor el passat mes de novembre d'esser convidat a l'entrega de diplomes dels centres d'ensenyament C&C Llongueras que es va celebrar a Barcelona.

Com cada any, l'internacionalment conegut Lluís Llongueras va esser present a l'acte, on va fer gala de la seva gran simpatia i amabilitat a la que ja ens té acostumats.

A la tornada de Barcelona férem unes quantes preguntes a Pepín, al qual veim a la foto devora el mestre Llongueras.

Segons tenim entès als 16 anys ja te n'anares a Barcelona per seguir els teus estudis de perruqueria. Et va resultar molt dur?

Així és. Des dels 16 anys que vaig començar en el món de la perruqueria sempre pensava que volia progressar i arribar a esser un bon professional. Vaig arriscar-me a deixar els amics i familiars per poder aprendre coses noves que sempre em podien donar un ventall més ample de possibilitats.

Allà tengueres els primers contactes amb les escoles C&C Llongueras?

Sí. Durant un any i mig vaig tenir l'oportunitat de veure treballar i aprendre noves tècniques de grans perruquers, entre ells Gonzalo Casanova, mà dreta de Llongueras durant molts anys. Després vaig seguir al centre d'aquí fins que em cridaren per treballar a perruqueries de Palma.

I ara, juntament amb dos joves més, heu muntat la vostra pròpia perruqueria...

Arribà un moment que amb la meua al·lota, Cati Vidal, i un altre jove, Alfredo Gómez, vàrem decidir juntar-nos per poder dur a terme la nostra gran il·lusió... tenir el nostre propi saló de perruqueria.

A PORTULA
amb amistat

Gràcies a l'amistat de Lluís Llongueras amb els perruquers de Nou i Clàssic va escriure un dedicatòria a la nostra revista **Portula**. Enhorabona i sort.

MÚSICA VISTA

I.- Des de fa uns anys el matrimoni format per Barry Sargent i Rumiko Harada, viuen a Mallorca. Des d'aquí viatgen a altres indrets d'Europa per col·laborar amb les més prestigioses formacions musicals de cambra. Barry i Rumiko, especialistes en la interpretació de l'anomenada Música Antiga, han trobat a l'illa un lloc de repòs i estudi.

II.- Enyorarem aquests horabaixes de dimarts. Enyorarem Beethoven. Trobarem a faltar el pianoforte de Rumiko Harada i el violí barroc de Barry Sargent. Els enyorarem també.

Al llarg de tres sessions, el duo (musical i sentimental) ens ha presentat la integral de sonates per a violí i piano de Beethoven en el centre de la Fundació «La Caixa». Tota una delícia! Interpretades amb criteris històrics, aquestes deu sonates ens han acostat encara més la figura d'aquesta explosió romàntica que és el músic de Bonn.

PERE ESTELRICH I MASSUTÍ

PER L'ETIQUETATGE
EN CATALÀ
de la Coca-Cola

crida al
telèfon del
consumidor
de Coca-Cola
(gratuit)

900-60 60 60

Plataforma
per la
Llengua

El número del dècim de Nadal per als amics de *Portula* és el 09894 . Molts d'anys!

HIVERN CULTURAL 94-95

MES DE DESEMBRE

3 Desembre.- L'Arxiduc a Mallorca. Col·loqui amb l'Associació dels Amics de l'Arxiduc. S'Escorxador. A les 20.30 h.

4 Desembre.- Concert de la Banda Municipal. Església d'Es Pont d'Inca. A les 20 h.

5 Desembre.- Obertura d'inscripcions per a l'Excursió sobre l'Arxiduc, fins dia 15 de desembre. Places limitades. C/Sta. Bàrbara. tel. 797624. Ajuntament de Marratxí.

9 Desembre.- Coral de Sant Gaietà. Església del Pla de Na Tesa. A les 19.30 h.

11 Desembre.- Concert de la Banda Municipal. Església de Pòrtol. A les 19.30 h.

12 Desembre.- Mostra «Els nins al Perú» i «Taller de Cartes», presentat pel Grup Missioner d'Es Pont d'Inca. Biblioteca Municipal d'Es Pont d'Inca. A les 17 h.

13 Desembre.- Mostra «Els nins al Perú». i «Taller de Cartes», presentat pel Grup Missioner d'Es Pont d'Inca. Biblioteca Municipal d'Es Pont d'Inca. A les 16.30 h.

16 Desembre.- Recital de Poemes a càrrec de Damià Huguet, Miquel López Crespí i Sebastià Alzamora. Es Pla de Na Tesa, Ca Ses Monges. A les 20 h. Amb la col·laboració de l'Associació d'escriptors en Llengua Catalana.

17 Desembre.- Exposició sobre Sant Petersburg. Patrimoni de la Humanitat. S'Escorxador. A les 19.30 h. Oberta fins a dia 22. Patrocina, LA CAIXA.

18 Desembre.- Excursió sobre l'Arxiduc: Valldemossa i Son Marroig. Guiada pels Amics de l'Arxiduc. Sortida a les 9.30 h. Inscripcions i informació a l'Ajuntament, Àrea de Cultura. Tel. 797624

21 Desembre.- Contes de Nadal a càrrec de Caterina Valriu. Biblioteca Municipal de Pòrtol. A les 15.30 h.

22 Desembre.- Gran festa del Conte, amb Nati de Grado. Biblioteca Municipal d'Es Pont d'Inca. A les 16h.

23 Desembre.- Exposició del Betlem fet pels alumnes del curs de Pastorets. Professor Andreu Isern. S'Escorxador. A les 19.30 h. Oberta fins dia 10 de gener.

23 Desembre.- Exposició dels alumnes de l'Escola de Ceràmica. Professora Pilar Sastre. S'Escorxador. A les 19.30 h. Oberta fins dia 10 de gener.

NOVES DENOMINACIONS DE CARRERS

NOMS NOUS

URBANITZACIO

ES PONT D'INCA PARC

Son Pax
Son Ferragut
Son Sureda
Son Maiol

URBANITZACIO

CAS MIOT

Son Sureda
Coanegra
Raixa
Son Cós
S'Estaca

SA CABANA

Plaça de Sa Cabana
Carrer de l'Oronella

ES PLA DE NA TESA

Plaça dels Donants de Sang
Carreró de Can Coll (Fins ara Travessia nº1)
Carreró de Can Vador (Fins ara Travessia nº2)
Carreró de Can Barbut (Fins ara Travessia nº3)
Carreró de Cas Sereno (Fins ara Travessia nº4)
Carreró de Can Damià (Fins ara Travessia del carrer General Mola)

ES PONT D'INCA NOU

Son Frau (Fins ara carrer A)
Son Conill (Fins ara carrer B)
Son Pou (Fins ara carrer D)
Son Gual (Fins ara carrer E)
Son Torrella (Fins ara carrer F)
So Na Rossa (Fins ara c/ H)
Menut (Fins ara carrer I)
Binifaldó (Fins ara carrer L)

NOMS

NORMALITZATS

SA CABANETA

Plaça de l'Ajuntament (Fins ara, plaça d'Espanya)
Carrer de Jaume I (Fins ara, Jaume I)
Carrer de Magdalena Solivellas (mestra) (Fins ara, Marqués de Zayas)
Carrer de Mare de Déu de Lluc (Fins ara, Nuestra Sra. de

Lluch)

Carrer de la Mare de Déu de Montserrat (Fins ara Nuestra Sra. de Montserrat)

PORTOL

Carrer d'Albert Castell (mestre) (Fins ara, Alberto Castell)
Carrer de Cals Ollers (Fins ara, Alfarrería)
Carrer de l'Escola (Fins ara, Escuela)
Carrer de ca ses Monges (Fins ara, Hermanos Barbará)
Carrer de la Lluna (Fins ara, Luna)
Carrer de la Mare de Déu del Carme (Fins ara, Nuestra Sra. del Carmen)
Carrer de Can Monjo Fondo (Fins ara, Queipo de Llano)
Carrer de Sant Jaume (Fins ara, San Jaime)
Carrer de la Rectoria (Fins ara, Heroes del Alcázar de Toledo)

ES PONT D'INCA

Plaça de l'Estació (Fins ara, Estación)
Plaça de l'Església (Fins ara, General Sanjurjo)
Carrer de la Farinera (Fins ara, Harinera)
Carrer del Bisbe Campins (Fins ara, Obispo Campins)
Carrer del Pont (Fins ara, Virgen del Refugio)

ES PONT D'INCA (Benestar)

Carrer del Germà Andreu (Fins ara, Hermano Andrés)
Carrer del Germà Rafael (Fins ara, Hermano Rafael)

ES PLA DE NA TESA

Camí de Can Frontera (Fins ara, General Mola)
Carrer de Sant Bartomeu (Fins ara, San Bartolomé)
Carrer de Sant Llätzer (Fins ara, San Lázaro)
Carrer de Can Pèl (Fins ara, Sargento Provisional)
Camí de Son Alegre (fins ara, Calle Son Alegre)

Reservam 10 ptes de loteria de Nadal a cada un dels nostres subscriptors, anunciants i col·laboradors

UN POC DE TOT

Per CORREU ens assabenten que:

L'Ajuntament d'Inca convoca el I CERTAMEN DE VIDEO AMATEUR. Bases a la Redacció. Inscripció, abans del 9 de desembre.

L'Ajuntament d'Inca reinicia les activitats del CINE CLUB municipal. Cada dilluns a les 21'30 al cinema Novedades.

L'Ajuntament de Cornellà ens convidà a l'exposició CORNELLÀ, CIUTAT DEL CÒMIC.

El Partit Popular ens convidà al VII CONGRÉS REGIONAL que tindrà lloc el 17 de desembre al Palau de Congressos del Poble Espanyol de Palma.

Benvolgut amic:
Ha arribat a les nostres mans un exemplar de la revista *Pòrtula*.

En nom de la Junta Provincial de l'ASSOCIACIÓ CONTRA EL CàNCER i en el meu, us agraïm que hi haguessin insertat un anunci per captar socis de la nostra institució.

Us reiterem la nostra gratitud per col·laborar en la difusió d'aquests missatges i us saludam cordialment atentament.

Antoni Cabot Company
President Junta de Balears.

El Centre de Cultura Sa Nostra organitza REALITAT SINTÈTICA, mostra d'infografia o imatge per ordinador.

PUBLICACIONS REBUDES:

ALBES I TEMPESTES, de Pere Colom. Esclat llibres, 1. Sóller 1993.

Quaranta-cinc planes de poemes que l'autor concreta en tres components: "l'oblit, el passat -temps enrera que és present de vegades- són sempre part del viure de cadascú, tenyit per imaginació creadora de somnis". Alguns títols: Vida i lletra, embolic, alta mae, la vida viu, el vent esborra, jo dins jo, llum, clots d'ànima, pas de temps...

EL CàNCER A MALLORCA. Incidència i mortalitat 1989. Unitat d'Epidemiologia i registre de càncer a Mallorca, 1993.

Els Registres de càncer de Càncer de Població constitueixen les bases sobre les quals es pot iniciar la investigació de factors etiològics. A través d'aquest estudi es poden mesurar la magnitud i característiques del càncer en la comunitat, col·laborar en descobrir les seves causes, promoure mesures preventives i assistencials, i avaluar els efectes d'aquestes mesures un cop introduïdes. Els resultats que es presenten donen, per primera vegada, una descripció detallada de la incidència dels tumors malignes a Mallorca i de la seva distribució per diferents variables.

El marxaixner Enric Benito és el director de l'equip de treball del Registre de Càncer a Mallorca.

10 ANYS DE JURISPRUDÈNCIA DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL. Parlament de les Illes Balears, 1993.

Recull del cicle de conferències que a l'entorn de la temàtica de jurisprudència en relació a les comunitats autònomes ("El defensor del poble, el síndic de greuges i els comissionats autonòmics", "Els privilegis processals dels diputats i alts càrrecs de la Comunitat balear"...), varen pronunciar Francisco Tomás y Valiente, Tomás Vives Antón, Luis López Guerra, Rafael Gómez-Ferrer Morant, Alvaro Rodríguez Bereijo, Alvaro Gil-Robles y Gil-Delgado i Vicente Gimeno Sendra.

L'OM DE L'OM. Història dels 25 anys de la revista. Riudoms, III 1993.

Repàs als 25 anys a base de comentaris, records personals, galeria de convidats, portades commemoratives, suplement, portades temàtiques, celebració del 25è aniversari i retalls de premsa. 135 planes de material per a la història de la premsa local.

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES:

D'entre les revistes associades a PREMSA FORANA DE MALLORCA rebudes destacam:

L'ESTEL de Mallorca, 285 (15 II 94). En portada parla del deute a la seguretat social del senador del PP Guillem Vidal. Entre d'altres coses diu "El senador del PP i home de màxima confiança de Gabriel Cañellas és famós arreu de tot Mallorca perquè quan era batlle de Marratxí va esser condemnat pels tribunals per un delictes de prevaricació i perquè durant el seu mandat es va fer la requalificació de terrenys per construir la gran superfície estrangera Alcampo".

A la plana dos llegim "Na Maria Lluïssa Iglesias fou bibliotecària a la biblioteca del Pont d'Inca fins fa poc temps. Ens va expressar la seva estranyesa pel fet que el CIM hagi cancel·lat les subscripcions amb totes les revistes de la Premsa Forana. Al Pont d'Inca hi ha gent de molts de pobles de Mallorca i molts anaven a la biblioteca justament per llegir la revista del seu poble, ens comenta na Maria Lluïssa".

RESSÒ, 58 (Campos, III 94). Esmenten el viatge a l'Alguer realitzat per l'OCB de Marratxí.

UDOL, 7 (Llubi, III-IV 94). Informa de la conferència que Joan Parets va fer en aquesta població sobre la Sibil·la.

AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA Sant Joan Baptista (Sant Adrià del Besòs, III-IV 94).

AJUDA EVANGÈLICA (Castelló de la Plana). Aplec d'escrits amb cites de Martin Luther King, Salvador Espriu, dels Salmos, Gandhi, Einstein i els comtes reis catalans.

BADALONA, 16 a 18 (III a V 94). Revista d'informació municipal, bil·lingüe. La 18 conté unes planes especials dedicades a les Festa de Maig. Ben arribada.

BUTLLETÍ INFORMATIU DEL CENTRE CATALÀ DE ROSARIO, 117 a 119 (Argentina, III a V 94).

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS, 129 a 132 (IV 94). El 129 inclou la Llei sobre condicions per a la reconstrucció en sòl no urbanitzable d'edificis i instal·lacions afectats per obres públiques o declarades d'utilitat pública i executades pel sistema d'expropiació forçosa.

CAMBRILS, 270 a 272 (Tarragona, I a III 94).

CÀMERA CLUB SABADELL, 106 (I-III 94).

EL CORREU DE LA UNESCO, 188 (Barna, IV 94). "Drets humans, una tasca inacabada" és el títol genèric. Parla de barbàrie, de llibertat d'expressió, de la tortura, d'ètica i encara d'altres temes relacionats amb la pau i l'enteniment entre els pobles.

CQ. RADIOAMATEUR, 124 (Barna, IV 94). Parla d'amplificadors lineals clàssics modernitzats, del "balun" en profunditat, de SWL-radioescolla, del primer WAC concedit a l'estat espanyol i de la creació de la Unió de Radioaficionats espanyols (URE), entre d'altres coses.

DEL TALLOBREGAT, 174 a 177 (El Prat, I a IV 94).

ESTELA, 1075 a 1078 (Calella, II a V 94).

ESTÍMUL, 170, 172 (La Canonja, II, IV 94).

FULL DOMINICAL, Any XVIII, 7 a 22 (Mallorca, II a V 94). El 14 informa que el dia de Sant Josep fou ordenat de diaca a la capella de la casa de l'Església pel Sr. Bisbe el jove Ricard Ramos Carrique, germà de mn. Alexandre Ramos, vicari de St Sebastià de Palma. També comenta que a La Nau de dia 11 de març era entrevistat Joan Parets sobre les seves tasques de recerca musicològica.

GRAN PENEDÈS, 38, 39 (Vilanova i la Geltrú, II, IV 94).

LLUM I GUIA, 503 a 506 (Cassà de la Selva, I a IV 94).

NOSTRA VEU, 46, 47 (Costa Rica, II-III, IV 94).

REVISTA DE FERRERIES, 270 (I 94).

LA SOCIETAT (Xixona, I-II, III-IV 94).

SOM-HI!, 186 a 189 (El Maigrat, I a IV 94).

S'ULL DE SOL, 42 a 45 (Alaior, II a V 94).

març 94

Nº 22

TALP, 22 (Sant Antoni de Vilamajor, III 94). Reprodueix l'escrit d'adhesió de *Pòrtula* amb la revista *Udol*, de Llubi, pel tractament antidemocràtic del seu ajuntament. La revista continental acaba dient "El TALP contemplat amb ironia el paral·lelisme amb casa nostra, expressa també la seva solidaritat amb els col·legues mallorquins".

VACARISSES, 306 a 309 (II a V 94).

VIVIR CON SALUD, 226 (Barcelona, V-VI 94). Dedicat a la dietètica i la nutrició amb articles sobre la història de l'alimentació humana, els pròtids, els llegums, els hidrats de carboni, els oligoelements, els lípids (greixos i olis), les sals minerals, les vitamines, l'aigua, la ingestió de fibres, les espècies, i la química de les operacions culinàries.

B.-

El número del dècim de Nadal per als amics de *Pòrtula* és el 09894 . Molts d'anys!

Benvolguts subscriptors!

SERVEI DE PERRUQUERIA

Per gentilesa de **Nou i Clàssic** sortejam entre els subscriptors tres serveis de tallat i eixugat de cabells.

El resultat del sorteig ha estat:

- *Beneta Amengual, Pòrtol
- *Maria Perelló, Palma
- *Jaume Rotger, Es Pont d'Inca Nou

SORTEIG DE LLIBRES

Per gentilesa de **Sa Nostra de Pòrtol** sortejam una sèrie de llibres entre els nostres subscriptors.

El resultat del sorteig, fet per ordinador, ha estat:

- *Miquel Amengual, Sa Cabaneta
- *Francisca Juan, Pòrtol
- *Antònia Martorell, Palma
- *Catalina Sastre, Pòrtol
- *Unió Socialista de Mallorca, Palma
- *Antoni Vidal, Es Pont d'Inca Nou

SORTEIG DE CERVESA I TASSONS

Per gentilesa de **Comercial Montycarrera** sortejam una sèrie de packs de cervesa acompanyats de tasses, de la marca San Miguel.

El sorteig, realitzat per ordinador, ha donat el següent resultat:

- *Catalina Amengual, Sa Cabaneta
- *Maria J. Cànaves, Sta Maria
- *Antoni Canyelles, Son Ferriol
- *Família Lumbreras, Pòrtol
- *Miquel Sastre, Es Pla de na Tesa
- *Miquel Vidal, Es Pla de na Tesa

SORTEJADA LA CAIXA D'EINES DE LA FERRETERIA RAFEL SERRA

En Rafel Serra i la seva esposa

En el sorteig efectuat per ordinador la sort va correspondre a **Mateu Sans**, de Sa Cabaneta. Enhorabona.

Els premiats poden passar per la Redacció -diàriament, generalment entre 11 i 13:30- o telefonar-nos per quedar d'acord i recollir el regal.

Tots els premis caduquen el dia 20 del present mes

ENTITATS I COMERÇOS COL·LABORADORS Ajuntament de Marratxí, Carnisseria ca s'Algaidí, Comercial Ecker-Serra, Comercial Montycarrera, Escola de Tennis Son Bonet, Esports Reybo, Essències, Ferreteria Rafel Serra, Forn Bon Jorn, Forn de ses Rotes, Nou i Clàssic, Obra Cultural Balear, Restaurant s'Amagat, Sa Nostra de Pòrtol, Saló Maria, Viatges Tramuntana

PEL GENER RIFAM UN SOPAR PER A DUES PERSONES

Per gentilesa del **Restaurant S'Amagat** de Pòrtol (C/ Sant Pere)

hi haurà un subscriptor de **Pòrtula** que guanyarà un sopar per a dues persones al magnífic menjador. La propera revista durà el nom de la persona sortada. Contactau amb la Redacció.

Pel finestró

... tu també hi pots sortir!
Envia'ns la foto que vulguis o posa't en contacte amb la redacció de **Pòrtula**.

Vicenç Devesa, nou director de La Salle del Pont d'Inca.

Vicenç Tomàs, el nou apotecari de Pòrtol. A la fi.

Xisca Serra, de Ses Rotes de Pòrtol

N'Antònia vos rebrà amablement a l'autoscola Kalet.

Xisca Aguiló, una de les més novelles col·laboradores.

Cati Català i Neus Bibiloni, les dues col·laboradores més joves de Pòrtula que no poden aguantar les rialles.

Un grup de l'Agrupació Escolta de Pòrtol Soca-Arrel.

Xavier i Andrea, de sa Cabaneta, ballen amb mestre Pere.

Un grup de tercera edat amb els psicòlegs municipals.

Els participants al taller de pastorets de s'Escorxador, dirigit per Andreu Isern.

El número del dècim de Nadal per als amics de Pòrtula és el 09894 . Molts d'anys!

COL·LABORADORS: Tolo Aguilar Jofre, Xisca Aguiló i Roig, Sebastià Bennàsar i Llobera, Catalina Bestard, Neus Bibiloni i Vich, Cati Bisquerra, Guillem Bosch i Roca, Cati Català i Serra, Rafel Crespí i Ramis, Pere Estelrich i Massutí, Carles Feliu, Francisca Juaneda i Ordinas, Miquel Àngel Lladó, Dolça Manzano, Manuel Manzano, Guillem Massot i Capó, Guillem Massot i Juan, Joan Massot i Juan, Joana Maria Matas i Alomar, Núria Nogareda, Rafel Oliver, Melcion Puigserver i Canyelles, Antoni Roca i Jerez, Polita Roig, Antònia Rosselló, Ramon Rosselló, Biel Santandreu, Vicenç Sastre, Gabriel A. Vich i Martorell.

**Informatiu
Cultural
de Marratxí**

C/ Major 39, 1
Tel. **79 78 70**
Fax 79 74 36
07141 Pòrtol

PORTADA: El taller de pastorets de l'Escola d'Adults (foto, Tolo Aguilar)

CONSELL DE REDACCIÓ: Pere Amengual i Bestard, Miquel Bosch i Auba, Josep Antoni Calvo i Femenies, Biel Massot i Muntaner, Bartomeu Pou i Fiol.

Imprès a Imatge 70

D.L.: PM 529/81

Aquell temps!

Una excursió de cabaneters a mitjans dels anys 60.

D'esquerra a dreta

Drets i acalats: Aina Rigo, Magdalena Vidal, Antònia Canyelles (amagada), Joan Coll, Miquel "Ros", Joan "Vermell", Fidel, Pau Bisquerra, Jaume Vidal, una al·lota de Palma, Francisca de Marratxinet, Pep Oliver, Paco Segura, el vicari don Pere Sureda, Vicenç Oliver, Arnau Mulet, un santamari.

Acotats i asseguts: Cati Mulet, Catalina Fiol, Maria Francisca de s'Estanc, Paquita Serra de sa Botiga Nova, Joan Coll "Palou", Magdalena Canyelles, Pep "Barrera" de Pòrtol, Catalina Nadal, Bàrbara de sa Botiga Nova, xx, Magdalena Nadal, Mariano Donado, Joan "Sensa", Maria Suau, Rafel Cloquell de Sant Marçal, Miquel Coll, Miquel Àngel Moyà.

Fotografia feta per mestre Pep Nadal i gentilmente cedida per Miquel Coll.